

miesięcznik

WYDAWCA: SAMORZĄD GMINY ZGIERZ

Na Ziemi Zgierskiej

ROK VII, NR 13 (81) • GRUDZIEŃ 1999 • ISSN 1425-9370

Miłych Świąt i 2000 roku!

2 tysiące lat temu, w Betlejem, narodził się Jezus Chrystus, Syn Boży, Zbawiciel, który, przez miłość do ludzi i ofiarę śmierci, odkupił ich z grzechów i zbawia ich.

Święta Bożego Narodzenia są dla nas szczególnym czasem do stwarzania dobra, miłości, pokoju, zgody, jedności, wiary, nadziei i radości.

Życzę Czytelnikom, aby przeżyli Święta i rok 2000 - Rok Wielkiego Jubileuszu Chrześcijaństwa, w pokoju, zgodzie i miłości, jak najmocniej zjednoczeni z Bogiem Ojcem i Jezusem Chrystusem, Jego Matką Maryją i bliźnimi.

Redaktor naczelny miesięcznika
„Na Ziemi Zgierskiej“
Tomasz Soldenhoff

W imieniu Rady i Zarządu Gminy Zgierz, oraz własnym, składamy wszystkim mieszkańcom gminy Zgierz i Zgierza, oraz innym czytelnikom „Na Ziemi Zgierskiej“, wiele najserdeczniejszych życzeń: zdrowych, radosnych, pogodnych Świąt Bożego Narodzenia i milego, szczęśliwego, Nowego, 2000 Roku.

Przewodniczący Rady Gminy Zgierz -
Władysław Ruprecht
Wójt Gminy Zgierz - Bronisław Matusz,
Zastępca Wójta Gminy Zgierz - Zdzisław Rembisz

W tym numerze warto przeczytać o:

- zebraniach soleckich w gminie Zgierz i jej udanym udziale w I Forum Inwestycyjno-Gospodarczym w Zgierzu - str. 3,
- Dniu Edukacji Narodowej i otwarciu nowej sali sportowej w szkole podstawowej w Giecznie - str. 4,
- Święcie Szczawina - str. 5,
- programie edukacyjnym dla szkół „Europa to my” i Fundacji „Pomoc Szkole” - str. 6,
- nowym Stowarzyszeniu Agroturystycznym „Ziemi Łódzkiej” - str. 7,
- zaniedbanym ośrodku w Moszczenicy - str. 8,
- Mikołajkach w Łagiewnikach i Andrzejkach w Białej - str. 9,
- lekarzach w Szczawinie, Dąbrówce i Smardzewie - str. 10,
- misjonarzach i pomocy dla biednych w Kongo - str. 11,

- koncercie w Białej i działaniach przeciw uzależnieniom w gminie Zgierz - str. 12 - 13,
  - naszej, partnerskiej gminie Ždiar, na Słowacji - str. 14,
  - sukcesach sportowców z Dąbrówki - str. 15,
  - dawnych zwyczajach Świąt Bożego Narodzenia - str. 16,
  - życiu religijnym chrześcijan na Ziemi Zgierskiej - str. 17,
  - wynikach w piłce nożnej LZS Rosanów i Dąbrówka - str. 18,
  - nieruchomościach do komunalizacji i pomocy społecznej w gminie Zgierz - str. 19,
  - reklamach, ogłoszeniach i notowaniach na rynkach - str. 20-23,
  - przepisach i zwyczajach Wigilijnych - na str.24.
- Milej lektury!*

Redakcja

Zarząd Gminy ogłasza przetarg

Zarząd Gminy Zgierz ogłasza II przetarg pisemny nieograniczony na oddanie w dzierżawę, na okres 5 lat, zabudowań, znajdujących się na działce, oznaczonej numerem ewidencyjnym 226/3, o pow. 25753 m², położonej w miejscowości Dzierżazna, w odległości około 7 km od Zgierza.

Dla nieruchomości, przez Sąd Rejonowy w Zgierzu, prowadzona jest księga wieczysta Nr 47030. Przedmiotem przetargu objęte są:

- pomieszczenie baru kawowego,
- budynek stołówki,
- parter budynku dwukondygnacyjnego.

Cena wywoławcza rocznego czynszu płatnego w ratach kwartalnych wynosi 4000 zł i będzie podlegać waloryzacji, w oparciu o wskaźnik inflacji ogłaszany w Monitorze Polskim.

Wymagana wielkość rocznych trwałych nakładów inwestycyjnych w naniesieniach trwałych wynosi 10.000 zł.

Warunkiem udziału w przetargu jest wpłacenie wadium w gotówce w wysokości 500 zł w kasie Urzędu Gminy Zgierz, do dnia 10.01.2000 r., do godz. 14⁰⁰.

Oferty w zamkniętych kopertach, zawierające:

- Imię, nazwisko i adres oferenta lub nazwę albo firmę oraz siedzibę, jeżeli oferentem jest osoba prawna.

- datę sporządzenia oferty.
- oświadczenie, że oferent zapoznał się z warunkami przetargu i przyjmuje te warunki bez zastrzeżeń.
- oferowaną cenę i sposób jej zapłaty.
- dowód wpłacenia wadium.
- określenie rodzaju zamierzonej działalności i terminu rozpoczęcia działalności.
- harmonogram i terminy wykonania prac modernizacyjno-remontowych.

Oferty winny być sporządzone w języku polskim.

Oferty należy złożyć do dnia 10.01.2000 r., do g.15⁰⁰, w siedzibie Urzędu Gminy Zgierz, pokój nr 2.

Przetarg odbędzie się w dniu 13.01.2000 r., o g. 10⁰⁰, w siedzibie Urzędu Gminy Zgierz, ul. Łęczycka 4, pok.18.

Wpłacone wadium przekształca się po zawarciu umowy w kaucję zabezpieczającą roszczenia wynajmującego, a w przypadku odstąpienia od umowy uczestnika przetargu, który przetarg wygrał, przepada na rzecz organizatora przetargu.

Zarząd Gminy Zgierz zastrzega sobie prawo zamknięcia przetargu bez wybrania którejkolwiek z ofert bez zwrotu kosztów sporządzenia ofert.

Informacje o istotnych warunkach przetargu można odebrać w siedzibie Urzędu Gminy Zgierz, ul. Łęczycka 4, pok. nr 7, (tel.716-25-15, wewn. 107).

Czy gmina Zgierz zakupi udziały w ŁCH Zjazdowa?

29.11., w Urzędzie Gminy Zgierz, odbyło się, trzecie w 99 r., zebranie sołtysów i przewodniczących Rad Soleckich, z udziałem wójta gminy, Bronisława Matusza i jego zastępcy, Zdzisława Rembisza. Omówiono na nim planowaną na 2000 r. telefonizację rejonu Gieczna, organizację sprawozdawczych zebrań soleckich i przepisy Statutu Sołectw, ważne dla przebiegu zebrań, prace prowadzone przez Urząd Gminy i przygotowania do „Akcji Zima”. Działalność Spółki Łódzkiego Centrum Handlowego Zjazdowa przedstawił jego prezes, Cezary Kołotaj. Centrum realizuje Program Rynku Rolnego, chce uczciwie pośredniczyć między rolnikami a zbytem. W imieniu rolników, akcje w spółce Zjazdowa kupiło już szereg rad

gmin. Centrum Zjazdowa zbiera oferty od gmin, które proponują zaplecze magazynowe, będzie bankiem informacji o cenach, nadwyżkach towarów i miejscach, gdzie rolnicy mogą sprzedać towary, chce promować ich i wprowadzi znak jakości na towarach, które będzie popierać. Proponuje gminom wykupienie po 10 akcji, za 10 tys. zł. Będzie współpracować z rolnikami z gmin, które wejdą do Programu Rynku Rolnego i promować ich, starać się o środki z Unii Europejskiej, na realizację własnego programu, i zamierza zdobywać nowe miejsca zbytu towarów.

Wójt gminy Zgierz, Bronisław Matusz, zapowiedział, że Rada Gminy Zgierz zastanowi się nad ofertą zakupu udziałów w Spółce Łódzkiego Centrum Zjazdowa.

Tomasz Soldenhoff

NA ZIEMI ZGIERSKIEJ miesięcznik. Wydawca - Samorząd gminy Zgierz.

Redaktor naczelny, łamanie, skład komputerowy, korekta - Tomasz Soldenhoff. Adres: Na Ziemi Zgierskiej, 95-100 Zgierz, Łęczycka 4, p.20. Tel. 716-25-15 w. 238, fax: 716-45-54. Druk - Jerzy Galant.

Z GMINĄ WARTO

Pod takim hasłem odbywała się prezentacja gminy Zgierz na odbywającym się w dniach 9 i 10 listopada się I Forum Inwestycyjno-Gospodarczym Zgierz '99.

Wystrój naszego stoiska nawiązywał do wiejskiego charakteru gminy Zgierz, promując lokalnych producentów żywności. Stoisko cieszyło się niezwykle zainteresowaniem. Zapewne przyczynił się do tego również sposób reklamy poprzez degustację. Uczestnicy i zwiedzający targi mogli próbować żywność z gospodarstw: Wacława i Zenony Piotrowskich, Tomasza Biernaciaka, Macieja Biernaciaka, Gospodarstwa Rolno-Warzywniczego „Familia”, Masarni „Biała”, oraz wspaniałą, wiejski chleb, upieczony

przez panią Sabinę Królikowską.

Współorganizatorem naszego stoiska były także firmy: EKO-PULS i POLGRUNT.

Ta ostatnia jest znanym w Polsce producentem wyrobów z soi oraz płatków kukurydzianych, a od niedawna posiada swój oddział również w Dąbrowce.

Mamy nadzieję, że ogromne zainteresowanie podczas targów przyczyni się do nawiązania kontaktów handlowych oraz rozwoju firm z terenu gminy Zgierz.

Organizatorzy I Forum Inwestycyjno-Gospodarczego Zgierz '99 zapowiedzieli

kolejne targi w przyszłym roku.

Małgorzata Markowska

ZEBRANIA W SOŁECTWACH

W sołectwach gminy Zgierz od 9 listopada rozpoczęły się zebrania sprawozdawcze.

Do dnia 19 grudnia zebrania te odbyły się w 38 z 40 sołectw naszej gminy.

W zebraniach uczestniczyliśmy z Panem Wójtem Bronisławem Matuszem i Państwem Radnymi.

Zdarzają się jednak przypadki, że Radny nie jest w ogóle zainteresowany zebraniem sołectw swojego okręgu wyborczego.

Zebrania poświęcone są omówieniu wykonania planu finansowego oraz realizacji uchwał i wniosków w 1999 r.

Mieszkańcy ustalają plany finansowe na rok 2000. Zgłaszają wnioski dotyczące potrzeb poszczególnych sołectw bądź większych obszarów, a nawet całej gminy.

Proponują sposoby ich realizacji.

W kilku sołectwach mieszkańcy tworzą bardzo silne grupy inicjatywne.

Podjmują nowe, bądź realizują rozpoczęte wcześniej –

często bardzo trudne zadania.

Są to cenne inicjatywy, szczególnie w obecnej, trudnej sytuacji finansowej samorządu gminnego oraz ograniczeń wynikających z ustawy o finansach publicznych.

W czasie zebrań odpowiadamy głównie na pytania związane z danymi zawartymi w „Informacjach Rady i Zarządu Gminy Zgierz”.

Wyjaśnienia i wspólne omówienia problemów zapobiegają przekazywaniu nieprawdziwych informacji oraz celowej, błędnej interpretacji wielu zaistniałych faktów.

Frekwencja na zebraniach jest bardzo zróżnicowana.

Najliczniejsze zebranie odbyło się w Łagiewnikach (około 65 osób). Zdarzały się zebrania w gronie kilku osób.

Po zebraniach w Woli Rogozińskiej i Woli Branickiej, dokonam, w następnych numerach miesięcznika „Na Ziemi Zgierskiej”, bardziej szczegółowego podsumowania wszystkich zebrań sołectkich.

**Zastępca Wójta Gminy Zgierz
Zdzisław Rembisz**

XVI sesja Rady Gminy Zgierz

2.12.99 r., na XVI sesji Rady Gminy Zgierz, jej przewodniczący, Władysław Ruprecht, przedstawił informację o swej działalności, przewodniczący Komisji Rady przedstawili sprawozdania, a wójt gminy Zgierz, Bronisław Matusz, zaprezentował sprawozdanie z działalności Zarządu Gminy.

Radna, Anna Tomczak, zgłosiła wnioski w sprawach ustalenia lokalizacji drogi gminnej z właścicielem stacji paliw w Słowiku i określenia przez Gminny Zakład Komunalny zasad systemu pobierania opłat za wodę. Barbara Sobiecka wnioskowała o zwiększenie bezpieczeństwa ruchu na ulicach Grotnik, Mieczysław Kuzański i Grzegorz Michalak postulowali odśnieżanie chodników przy drodze nr 702 w Rogóźnie i Giecznie, a Jan Błaszczuk zwrócił się o przyznanie środków z budżetu gminy w 2000 r. na budowę boiska w Smardzewie.

Rada Gminy podjęła 6 uchwał, w sprawach: ważnego dla mieszkańców i rozwoju gminy, nowego „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Zgierz”, przeniesień w wydatkach i zmian budżetu gminy Zgierz na 99 r., ustalenia przedmiotu działania, zadań i trybu pracy Komisji Zdrowia i Opieki Społecznej Rady Gminy, sprzedaży w drodze bezprzetargowej działki zabudowanej nr 60/2 w Śladkowie Górnym i zmiany Uchwały Rady Gminy Nr XV/142/99 z 28.10.99 r., w sprawie sporządzenia zmiany planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy.

Radni przedstawili wnioski dotyczące poprawy dróg wojewódzkich w gminie, na które odpowiedziała dyrektor Zarządu Rejonu Dróg w Poddębicach, Agnieszka Jońca.

Sprawy podjęte na sesji omówię też w następnym numerze.

T. Soldenhoff

Dzień Edukacji Narodowej i otwarcie nowej sali gimnastycznej w Giecznie

14.11. 99 r., w nowej sali gimnastycznej szkoły podstawowej i gimnazjum w Giecznie, odbyła się uroczystość z okazji Dnia Edukacji Narodowej.

Organizatorami jej byli Zarząd Gminy Zgierz i dyrektorzy obu wymienionych szkół w Giecznie.

Uczestniczyło w niej wielu gości: przedstawiciele Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, Rad i Zarządów Powiatu Zgierskiego, miasta Zgierza i gminy Zgierz, Komend Powiatowych Policji i Straży Pożarnej, oraz Garnizonu Zgierz, radni Rady Gminy, dyrektorzy i nauczyciele szkół w gminie, oraz wiele młodzieży i przedstawiciele mediów.

Po zaśpiewaniu hymnu narodowego, powitaniu gości i przedstawieniu historii rozbudowy szkoły przez dyrektorów, Marka Stangreciaka, nastąpiło oficjalne otwarcie sali sportowej.

Biało-czerwoną wstęgę przecięli: wizytator Kuratorium Oświaty, Anita Zaorska-Sikora, dyrektor Wydziału Polityki Regionalnej i Integracji Europejskiej Urzędu Wojewódzkiego, Jan Boruch, wiceprzewodnicząca Rady Gminy Zgierz, Bogumiła Kupis-Knyszka, doradca wojewody łódzkiego do spraw rolnictwa, Henryk Tomczak i wójt gminy Zgierz, Bronisław Matusz, a proboszcz parafii w Giecznie, ks. Kazimierz Malcer, poświęcił salę.

Modernizacja i rozbudowa części dydaktycznej szkoły oraz budowa sali gimnastycznej trwały w sumie 2 lata.

Inicjatorami inwestycji w 97 r. byli: poprzednia Rada i Zarząd Gminy, w tym radni z okolic Gieczna i Komitet Pomocy Szkole, złożony z rodziców. Kontynuowano rozbudowę w kadencji obecnej Rady i Zarządu Gminy Zgierz.

Do rozbudowy i modernizacji przyczynili się też dyrektor szkoły podstawowej w Giecznie, Marek Stangreciak, wojewoda łódzki, Michał Kasiński, który przeznaczył środki finansowe i wymieniony wyżej wśród gości, dyrektor Jan Boruch, kurator oświaty, Leszek Surosz, Ewa Lewińska i Dariusz Kłys z Urzędu Gminy Zgierz, nadzorujący inwestycję.

Głównym wykonawcą była firma Bomadol, z prezesem, Bogdanem Dolnym, dyrektorem technicznym, Wojciechem Sochackim i kierownikiem budowy, Ryszardem Komarem.

W ciągu 2 lat, zbudowano nowe sale dydaktyczne, bibliotekę, szatnię, salę gimnastyczną z galerią i zapleczem (szatnie, prysznice, toalety i magazynek sportowy). Budowa kosztowała w sumie 22 mld starych zł, z budżetu gminy Zgierz i wojewody łódzkiego, a na budowę sali sportowej poprzednia Rada i Zarząd Gminy zaciągnęli 8,5 mld starych zł kredytu, którego spłata potrwa 10 lat.

Sala sportowa będzie służyć dydaktyce, rozwojowi kultury fizycznej i sportu.

Będzie wykorzystywana nie tylko do zajęć wychowania fizycznego i na imprezy sportowe młodzieży, absolwentów i LZS, ale też na spotkania i imprezy dorosłych.

Środki za wynajem sali posłużą polepszeniu bazy sportowej. Mając jedyny tego typu ośrodek w gminie Zgierz,

Gieczno może być inicjatorem wielu imprez sportowych i kulturalnych, również ponadgminnych.

W czasie uroczystości z okazji Dnia Edukacji Narodowej w szkole w Giecznie, wójt gminy Zgierz, Bronisław Matusz i jego zastępca, Zdzisław Rembisz, pogratulowali odznaczonym nauczycielom.

Z okazji święta, Srebrne Krzyże Zasługi otrzymali dyrektorzy szkół: w Słowiku, Alicja Roniek i Grotnikach, Teresa Socalska, nauczyciele szkół w Szczawinie, Jadwiga Kotynia - Matusz i Dąbrowce, Wanda Szymczak, Brązowy Krzyż Zasługi - dyrektor gimnazjum w Szczawinie, Irena Konsowicz, nagrody wójta gminy Zgierz - nauczyciele ze szkół: w Szczawinie, Krzysztof Wołowski i Grotnikach, Bogdan Socalski, nagrodę specjalną wójta gminy - Elżbieta Gorzka-Kmieć, założyciel i opiekun teatru „Śmiechotek” w szkole w Szczawinie, a listy z podziękowaniami od Kuratora Oświaty w Łodzi za działalność turystyczno-krajoznawczą: nauczyciel szkoły w Szczawinie, Barbara Zielińska, dyrektor szkoły w Grotnikach, Teresa Socalska i

Fragment występu młodzieży w nowej sali szkoły w Giecznie.

nauczyciel szkoły w Dąbrowce, Wanda Szymczak.

Dyrektor Wydziału Polityki Regionalnej i Integracji Europejskiej Urzędu Wojewódzkiego, Jan Boruch, w wizytator Kuratorium Oświaty, Anita Zaorska, doradca wojewody łódzkiego do spraw rolnictwa, Henryk Tomczak i wójt gminy Zgierz, Bronisław Matusz, w swych wystąpieniach przedstawili przebieg inwestycji i podziękowali tym, którzy przyczynili się do rozbudowy szkoły. Podkreślili ich duży udział i zaangażowanie. Złożyli serdeczne życzenia pracownikom oświaty i uczniom.

Prezes firmy Bomadol z Warszawy, Bogdan Dolny, podziękował za miłą i owocną współpracę obu, kolejnym Zarządom Gminy Zgierz, z wójtami Henrykiem Tomczakiem i Bronisławem Matuszem, oraz Referatowi Infrastruktury Technicznej Urzędu Gminy Zgierz, z kierownik Ewą Lewińską.

Młodzież szkoły w Giecznie, przygotowana pod kierunkiem nauczycieli: Aliny Kurzdym, Anny Matysiak i Grzegorza Turczyńskiego, zaprezentowała ładny program artystyczny, złożony z wielu piosenek, recytacji i tańców.

Tomasz Soldenhoff

Święto Szczawina

Z okazji 7 wieków Szczawina, Komitet Organizacyjny Obchodów, z Radą Sołecką, parafią, szkołą, LZS Start-Szczawin, OSP, Leśnictwem, Ośrodkiem Kultury, Sportu i Rekreacji w Białej, wieloma mieszkańcami i firmami ze Szczawina i okolic, zorganizował 3 festyny: z okazji Odpustu św. Stanisława, „Karczma Szczawińska”, i największe uroczystości oraz festyn, w niedzielę, 12.09 - Święto Szczawina i 50-lecie LZS Start-Szczawin. Obchody zainauguował mecz piłkarski oldboyów LZS-Start Szczawin i ŁKS. Wygrał ŁKS 8:3. Następnie, w kościele poprzedni proboszcz parafii, ks. prałat Józef Wagner, odprawił uroczystą mszę św. w intencji Szczawina. Podczas mszy św. i po niej grała orkiestra dęta OSP. Święto, w imieniu Komitetu Organizacyjnego, prowadzili Krzysztof Wołowski i Krzysztof Zatorski. Program transmitowano ze sceny na tele-bim na placu przy strażnicy OSP i karczmie. Przedstawiciele Polskiego Związku Piłki Nożnej i Rady Wojewódzkiej LZS odznaczyli zasłużonych działaczy i sportowców LZS Start-Szczawin odznakami LZS i PZPN, pucharami i medalami 50-lecia LZS Szczawin. Klub ten otrzymał Srebrną Odznaką Honorową PZPN, puchary od Marszałka Sejmiku Wojewódzkiego i Rady Wojewódzkiej LZS. Sportowcem 50-lecia LZS Start Szczawin został wybrany Jan Stopczyk, hokeista i olimpijczyk.

W kaplicy św. Józefa czynne były ciekawe wystawy: Leśnictwa Szczawin, trofeów Koła Łowieckiego „Partyzant”, pszczelarska - Agnieszki i Edwarda Wawrzyniaków. W Mennicy Szczawińskiej Bronisław Matusz wybijał pamiątkowe monety, które cieszyły się bardzo dużym zain-

Od lewej: Krzysztof Wołowski, Krzysztof Zatorski, ks. prałat Józef Wagner, wicewojewoda łódzki, Wojciech Gullin, i prezes jednostki OSP Szczawin, Henryk Jędrzejczak, na Święcie Szczawina.

teresowaniem. Honorowym Mieszkańcem Szczawina wybrany został ks. prałat Józef Wagner, za 16 lat pracy proboszcza, duchową i materialną odnowę parafii, budowę kościoła i kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej w Swędowie. Na pamiątkę, ks. Józef Wagner na placu przed ko-

ściołem zasadził dąb Józef.

Sponsorom Święta wręczono pamiątkowe monety z aukcji i certyfikaty. Byli nimi: Zygmunt i Jadwiga Jędrzejczak, Bank Spółdzielczy w Zgierzu której prezes, Elżbieta Zytek, otrzymała tytuł Przyjaciela Szczawina, firmy Partner z Dąbrówki i Husquarna, Zarząd Kółek Rolniczych w Szczawinie, Rada Sołecka, cieśle szczawińscy (którzy wykonali karczmę, bramę, siedziska i ławy), J. i B. Matuszowie, którzy ufundowali monety, bite w Mennicy Szczawińskiej i szereg fińskich firm ze wsi z parafii Szczawin.

W programie festynu były: konkurs z udziałem lekkoatlety, Kazimierza Marandy i Agnieszki Partyki, w zastępstwie męża Artura, skoczka wzwyż, piękne występy zespołu tanecznego dzieci ze Szczawina, długi i ciekawy turniej rycerski bractwa z zamku łączycyckiego, koncert piosenkarki Elżbiety Ignaczak i Grzegorza Turczyńskiego oraz bardzo ładne występy ludowego zespołu tanecznego „Wiśniowa Góra”. W szkole wielu uczestników imprezy obejrzało interesujące wystawy: etnograficzną, fotografii „Szczawin i okolice” i plastyczną. Na festynie, kowal ze Zgierza w kuźni wykuwał pamiątkowe podkowy, a twórcy ludowi: Alicja Matczak, Aniela Sobieszek, Alicja Kret, Joanna Stopczyk i Stanisław Włostek sprzedawali prace. Pokaz sprzętu zorganizowała Husquarna, a kiermasz drzewek i roślin Leśnictwo Szczawin. Była promocja produktów z pasiek z Łodzi i gminy Aleksandrów. Reklamował się Fundusz Emerytalny „Pocztalion”, firma Tripol z Glinnika sprzedawała obuwie, a dzieci ze szkoły w Szczawinie obrazki malowane na szkle. Były stoiska z piwem, kielbaskami, balonikami i zabawkami, i przejazdy bryczką po Szczawinie i okolicach. Gwiazdą festynu był zespół „Trzeci Oddech Kaczuchy”. Zabawa w sali nowej strażnicy, z zespołem „Sekret”, potrwiała do nocy. Odbył się też pokaz ogni sztucznych. Zaangażowanie i duży trud Komitetu Organizacyjnego i wielu innych osób, społeczne i solidarne współdziałanie, przyniosło bardzo dobre wyniki.

Poznaliśmy lepiej mieszkańców i dorobek Szczawina. Wielu szczawinian włożyło dużo wysiłku, było zaangażowanych przy organizacji Święta i karczmy, pracowało od rana do nocy. Serdecznie dziękujemy wszystkim.

Tomasz Soldenhoff

Zarząd Gminy Zgierz informuje, że żadne środki z budżetu gminy Zgierz na 99 r. nie zostały przeznaczone na obsługę i zorganizowanie Święta Szczawina.

**Wójt gminy Zgierz
Bronisław Matusz**

Komitet Organizacyjny powiadamia

W dniu 25 listopada 1999 r., miało miejsce spotkanie Komitetu Organizacyjnego obchodów VII wieków Szczawina, na którym dokonano podsumowania dotychczasowej działalności kulturalno-oświatowej w Szczawinie. Korzystając z uprzejmości miesięcznika „Na Ziemi Zgierskiej”, Komitet powiadamia wszystkich zainteresowanych, że zgromadził, w wyniku 3 imprez środowiskowych, na swoim koncie zysk w wysokości 11.000 zł. Decyzją Komitetu,

który pragnie kontynuować powyższą działalność dla dobra całej szczawińskiej społeczności, przekazano 1000 zł na rzecz Szkoły Podstawowej w Szczawinie celem dofinansowania powstającej tam specjalistycznej pracowni nauczania zintegrowanego.

Pozostałą sumę jednogłośnie zdecydowano umieścić na lokacie terminowej w Banku Spółdzielczym w Zgierzu z przeznaczeniem na planowaną działalność kulturalną w roku 2000.

„Europa to my“

Fundusz Współpracy Biura Projektu Inicjatywy Proeuropejskie w Warszawie zaakceptował wniosek Gminy Zgierz pt. „Europa to my”- program edukacyjny dla uczniów klas pierwszych gimnazjów gminy Zgierz, przekazując na realizację kwotę 6.185 Euro.

Władze gminy Zgierz, doceniając wagę problemu, jakim jest przygotowanie społeczności wiejskiej do wstąpienia Polski do struktur Unii Europejskiej, wiele uwagi przykładają do kształtowania podstaw proeuropejskich i przygotowania młodzieży wiejskiej do możliwie jak najlepszego funkcjonowania w zintegrowanej Europie.

Obok, realizowanych już we wszystkich szkołach naszej gminy, rozszerzonych programów języków obcych i informatyki, uważamy za niezbędne wprowadzenie odrębnych zajęć, na których uczeń będzie mógł zdobyć szeroką wiedzę na temat naszego członkostwa w Unii i umiejętności niezbędne w nowej rzeczywistości. Obecne w polskim społeczeństwie, a szczególnie na wsi, obawy, wynikają głównie z niedofinansowania, dlatego należy jak najpełniej i jak najrzetelniej zapoznać z szansami, jakie daje nam przystąpienie do zjednoczonej Europy, ale również przygo-

tować do rywalizacji, zaznajamiać z pracami, uczyć operatywności i sprawnego działania.

Realizacja programu edukacyjnego „Europa to my” rozpocznie się od przygotowania programu szkoleń i materiałów. Uczestnicy zajęć nie będą korzystali z podręczników, na każdych zajęciach otrzymają niezbędne materiały merytoryczne i zestaw ćwiczeń, które będą uzupełniane przez indywidualnie zbierane informacje prasowe i opracowania, gromadzone w segregatorze.

Każda z sześciu pierwszych klas gimnazjów gminnych, w czasie cotygodniowych, dwugodzinnych warsztatów, zrealizuje 17 tematów dotyczących integracji europejskiej.

Podsumowaniem całego cyklu edukacyjnego będzie gminny konkurs „Wiedzy o Unii Europejskiej”, składający się ze sprawdzianu wiedzy i umiejętności uczestników, oraz konkursu na najlepszy projekt o tematyce unijnej.

Zajęcia, które rozpoczną się w lutym 2000 r., przeprowadzi Tomasz Kalisiak – nauczyciel historii i kształcenia obywatelskiego w szkole podstawowej w Dąbrówce, a od nowego roku szkolnego w gimnazjum w Giecznie, edukator programu PHARE SIERRA – PEIE oraz „Nowej Szkoły”, realizator programu Kształcenie obywatelskie w szkole samorządowej.

Cezary Piotrowski

„Pomoc Szkole“

Kończy się kolejny rok działalności Fundacji Oświatowej „Pomoc Szkole”.

Jednym z ważniejszych zadań w 99 r. było zorganizowanie wycieczki zimowej i letniej dla uczniów szkół gminy Zgierz.

W okresie od 23.01. do 30.01.99 r., 40-osobowa grupa dzieci i opiekunów przebywała na zimowisku w Białym Dunajcu, poznając walory turystyczne Podhala.

W okresie wiosennym, Zarząd Fundacji był organizatorem „zielonej szkoły” dla uczniów szkoły podstawowej w Besiekierzu i wycieczki dla dzieci z SP w Słowiku.

Te grupy także wędrowały po ziemi tatrzańskiej. W okresie wakacji, uczniowie ze szkół gminnych przebywali na Mazurach, w Wydminach. Przez dwa tygodnie lipca 45-osobowa grupa dzieci podziwiała uroki Krainy Wielkich Jezior.

Celem działania Fundacji jest objęcie opieką wychowawczą dzieci z rodzin o niskich dochodach. Dzięki zaangażowaniu członków Rady Fundacji, pozyskano pieniądze na sfinansowanie pobytu na koloniach dla 2 uczniów.

Aktualnie, Zarząd Fundacji przygotowuje zimowisko wypoczynkowo-terapeutyczne na ferie zimowe 2000 r.

Zaplanowano wyjazd 40-osobowej grupy dzieci i opiekunów. Szkoły podstawowe i gimnazja kwalifikują uczest-

ników wyjazdu.

W celu pozyskania środków finansowych, Zarząd Fundacji zorganizował loterię fantową podczas Gminnych i Powiatowych Dożynek w Dzierżanej.

Realizując cele fundacji, sfinansowano w SP w Białej wykonanie drzwi oraz zorganizowano poczęstunek dla uczestników biegu przełajowego o Puchar Wójta Gminy Zgierz, we wrześniu, w Grotnikach.

Zarząd Fundacji Oświatowej „Pomoc Szkole” serdecznie dziękuje wszystkim sponsorom i przyjaciołom. Państwa życzliwość ofiarowana dzieciom jest przejawem troski i społecznej wrażliwości.

Życzymy Państwu zdrowia i spokoju na Święta Bożego Narodzenia oraz satysfakcji z realizacji planów w Nowym 2000 Roku.

**Prezes Zarządu Fundacji
Cezary Piotrowski**

Adres Fundacji:

95-100 Zgierz, ul. Łęczycka 4
tel. (0-42) 716-25-15 w. 232.

Konto bankowe:

Bank PeKaO – Grupa PeKaO S.A. o/Zgierz
10801183-103411-27006-801000

Spotkanie oplatkowe

Zarząd Stowarzyszenia Absolwentów i Przyjaciół
Samorządowego Liceum Ogólnokształcącego
im. Romualda Traugutta w Zgierzu

serdecznie zaprasza na
święteczne spotkanie oplatkowe.

Odbędzie się ono dnia 7 stycznia 2000 r., o godz. 18⁰⁰
w gmachu szkoły, przy ul. Musierowicza 2 /tel. 717-49-
11/.

Powstało Stowarzyszenie Agroturystyczne „Ziemi Łódzkiej“

Czym jest agroturystyka? Jest modną formą spędzania wolnego czasu i urlopu w gospodarstwach rolników, preferowaną przez mieszkańców zatłoczonych aglomeracji miejskich. Dla rolników jest intratnym sposobem pozyskiwania dodatkowych źródeł dochodów, stwarza możliwości zbytu na produkty żywnościowe i pozwala na rozwój miejscowych usług około turystycznych. Ożywia gospodarstwo wieś i miasto.

Z inicjatywy radnej, Magdaleny Hauke, odbyło się w dniu 22 listopada br., w sali Urzędu Gminy Zgierz, spotkanie grupy mieszkańców gminy zainteresowanych świadczeniem w swoich gospodarstwach usług turystycznych.

W spotkaniu uczestniczyli pracownicy Wojewódzkiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Bratoszewicach, Ośrodka Kultury Sportu i Rekreacji Gminy Zgierz w Białej oraz Urzędu Gminy Zgierz.

Magdalena Hauke, zainspirowana działalnością Gorzowskiego Stowarzyszenia Agroturystycznego w gminie Międzyrzecz i funkcjonowaniem gospodarstw agroturystycznych w tej gminie, postanowiła wykorzystać pewne pomysły z pożytkiem dla naszych mieszkańców, dlatego też nawiązała współpracę z Bożeną Borasik (pracownikiem WODR-u) i razem doprowadziły do spotkania w Urzędzie Gminy.

Uczestnicy spotkania mieli okazję zaprezentować swoje gospodarstwa i perspektywy przystosowania ich do przyjmowania gości. Bożena Borasik zachęcała rolników, posiadających już pewne zaplecze do rozwijania usług agroturystycznych w swych gospodarstwach, dodatkowym bodźcem może być informacja, że rolnik, który wynajmuje w swoim gospodarstwie do 5 pokoi, nie ma obowiązku zgłaszania działalności turystycznej do Urzędu Gminy, a w Urzędzie Skarbowym zgłasza działalność, lecz nie odprowadza podatku.

Magdalena Hauke zaproponowała uczestnikom spotkania utworzenie Stowarzyszenia Agroturystycznego „Ziemi

Zgierskiej“, które podejmowałyby działania w celu :

- rozwoju nowoczesnych gospodarstw agroturystycznych
- podniesienia poziomu życia mieszkańców wsi
- popierania rozwoju agrobiznesu na terenie działania stowarzyszenia poprzez zbieranie informacji na temat form agrobiznesu w gminach polskich i zagranicznych
- popierania kultury ludowej szczególnie związanej z rejonem działania Stowarzyszenia,
- prowadzenia działalności reklamującej walory klimatyczne i kulturalne regionu,
- gromadzenia danych na temat istniejących możliwości rozwoju bazy agroturystycznej regionu
- prowadzenia działalności reklamowo-informacyjnej na temat możliwości wypoczynkowo-rekreacyjnych regionu
- informowania członków Stowarzyszenia o możliwościach uzyskania kredytów na cele Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz aktywne starania o uzyskanie jak najkorzystniejszych warunków przy zawieraniu umów kredytowych,
- stworzenia warunków stymulujących tworzenie miejsc pracy dla mieszkańców regionu w ramach rozwoju małej przedsiębiorczości.

Propozycja ta spotkała się z pełną aprobatą zebranych osób, kontrowersyjną okazała się proponowana nazwa Stowarzyszenia „Ziemi Zgierskiej“ i wywołała ożywioną dyskusję. Leszek Frycz przekonywał, aby Stowarzyszenie rozszerzyło swoją działalność na teren woj. łódzkiego i przyjęło nazwę „Ziemi Łódzkiej“. Ostatecznie podjęto głosowanie i większością głosów 11 do 9 Stowarzyszenie przyjęło nazwę Stowarzyszenie Agroturystyczne „Ziemi Łódzkiej“ i terenem działania chce objąć teren województwa łódzkiego. Siedziba mieścić się będzie w gospodarstwie Ireny Stańczyk w Dąbrówce Wielkiej, przy ul. Głównej nr 31, tel.717-82-54.

Statut Stowarzyszenia opracowała i przedłożyła zebrany Jolanta Kosiorek, wprowadzone zostały drobne zmiany. W głosowaniu jawnym Statut został przyjęty jednogłośnie.

Uczestnicy spotkania w liczbie 21 osób wpisali się na listę założycieli i wybrany został Komitet Założycielski, który został upoważniony do zebrania dokumentów i zarejestrowania Stowarzyszenia w Sądzie Rejestrowym w Łodzi.

Urząd Gminy Zgierz zaoferował Stowarzyszeniu pomoc organizacyjno-prawną oraz promocyjną.

Stowarzyszenie uzyska osobowość prawną z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o rejestracji i dopiero wtedy będzie mogło rozpocząć działalność i wybrać władze.

O dalszych poczynaniach Stowarzyszenia będziemy informować na łamach miesięcznika „Na Ziemi Zgierskiej“.

Marzena Kupis - Knyszka

Co będzie z ośrodkiem w Moszczenicy?

Zaproszony przez prezesa Stowarzyszenia „Alaskan“, Małgorzatę Nowowiejską, byłem w dzierżawionym przez nią zgodnie z umową na 5 lat z dyrekcją PKP w Łodzi, byłym ośrodkiem kolonijno - sanatoryjnym ze szkołą, w Moszczenicy, koło Kęblin, w gminie Zgierz.

Ośrodek składa się z 5 piętrowych budynków o nazwach: gastronomiczny-świetlica, z kotłownią, 2 mieszkalne, socjalno-administracyjny i hotelowy. Są też tu hydrofornia, oczyszczalnia ścieków, zarośnięty amfiteatr, z wieloma, popsutymi ławkami, ogrodzenia, lampy, magazyny, kwietniki, wiele drzew i krzewów.

Ośrodek narażony jest na włamania i kradzieże, i niszczyje.

Małgorzata Nowowiejska z Łodzi, prezes Stowarzyszenia Oświatowo – Sportowo – Rehabilitacyjnego ALASKAN, zawiadomiła o sytuacji ośrodka „Na Ziemi Zgierskiej”, prosząc o publikację artykułów. Dwa się ukazały. Przedstawiły Stowarzyszenie i plany wykorzystania oraz rozwoju Ośrodka.

Warunki działalności w ośrodku w Moszczenicy są trudne. Np. dyrekcja PKP w Łodzi wyłączyła w ośrodku wodę, ogrzewanie i prawie w całości prąd, bo świeci się tylko parę lamp. M. Nowowiejska dojeżdża pociągami z Łodzi i Zgierza, idzie 4 km ze stacji w Swędowie, a potem pracuje w ośrodku w pomieszczeniach nie ogrzewanych i nie oświetlonych.

Do ośrodka było kilka włamań. W przeddzień mojego przyjazdu, jacyś ludzie wybili szybę, włamali się przez okno i skradli butlę gazową i ekwipunek M. Nowowiejskiej. Ci sami, czy inni parę razy założyli niebezpieczne druty wszczepione w lesie i mostu na Moszczenicy, obok Ośrodka, aby M. Nowowiejska, idąc po zmierzchu ze stacji PKP, przewróciła się o nie, a także rozregulowali zamek w furtce.

M. Nowowiejska opowiedziała mi wiele o ośrodku i podjętych przez nią, w ciągu roku dzierżawy, działaniach, jak naprawy, remonty, imprezy, i o planach Stowarzyszenia.

W ośrodku jest bardzo wiele, nie użytkowanych pomieszczeń: sal, pokoi, kuchni, łazienek, toalet, magazynów, kotłowni i urzędzeń. Elewacje, ściany i sufity są niszczone przez wodę i mrozy. W wielu miejscach odpadł i odpada tynk i farba, są plamy, zacieki, „grzyby”. Dwie furtki w ogrodzeniach przy budynku hotelowym nie mają zamków, są wygięte i rdzewieją, podobnie płoty i kaloryfery. Duża kuchnia z zapleczem jest bez urzędzeń, stoi pusta, aż żal. W łazienkach są rzędy umywalk, które stopniowo pokrywa rdza. W całym, wielkim i rozległym ośrodku panuje cisza, a pustka setek sal, pokojów, korytarzy, zaskakuje.

Co będzie dalej z ośrodkiem? Gdy na prośbę Małgorzaty Nowowiejskiej, zimą 98/99, dyrekcja PKP włączyła ogrzewanie, popękały kaloryfery, a woda pozalewała kilka sal i

korytarzy, ściekała po ścianach i schodach. Właściciel, PKP, nie pomógł M. Nowowiejskiej osuszyć te miejsca i nie zadbał o ich remont.

Władze gminy Zgierz i powiatu zgierskiego z którymi rozmawiała M. Nowowiejska, zainteresowały się sprawą Ośrodka i planami Stowarzyszenia „Alaskan”: utworzenia szkoły średniej i internatu, o profilu sportowo-rehabilitacyjnym oraz administracyjno-kierowniczym, klubu sportowego Hi-Fi opartego o hodowlę psów zaprzęgowych, które miałyby też służyć pomocą osobom chorym i niepełnosprawnym, organizacją wyścigów psich zaprzęgowych i jazd konnych, imprez „zielonych szkół”, kolonii i wczasów, w tym dla ludzi z psami, oraz produkcją i dystrybucją karmy dla psów.

Potrzebna jednak Stowarzyszeniu jest bardzo duża pomoc w rozwiązaniu problemów w ośrodku: finansowa, rzeczowa, remontowa, współdziałanie władz, instytucji i organizacji. Z którymi Stowarzyszenie „Alaskan” już rozmawia i współpracuje oraz ma ich poparcie. Ośrodek może być wartościową ofertą: oświatową, wypoczynkową i sportową gminy i powiatu zgierskiego. Położony jest ładnie, w Parku Krajobrazowym Wzniesień Łódzkich, niedaleko Zgierza i blisko drogi Stryków - Zgierz - Ozorków, oraz znanych, rekreacyjnych terenów Kęblin, Szczawina, Białej i Swędowa, nad Moszczenicą, obok rezerwatu Grądy nad Moszczenicą. Ośrodek może być bazą dla wypoczynku, turystyki, hotelową, schroniskową, obozową, dla wycieczek, ZHP i innej młodzieży. Może być jeszcze ważny dla promocji gminy Zgierz. Potrzeba jednak pomocy, firm i ludzi do pracy, funduszy. Na razie, poparli nowe koncepcje wykorzystania ośrodka, przedstawione przez Małgorzatę Nowowiejską i Stowarzyszenie „Alaskan”, wójt gminy Zgierz, Bronisław Matusz i Komisja Oświaty, Kultury, Sportu i Młodzieży Rady Gminy Zgierz.

Pisemnie, kompleksową ofertę utworzenia przez Stowarzyszenie Ośrodka oświatowo-sportowo-rehabilitacyjnego, poparło Starostwo Powiatowe w Zgierzu - starosta, Józefa Dziemdziała i naczelnik Wydziału Oświaty, Kultury, Sportu i Turystyki, Janusz Rajtar.

A jakie plany wobec ośrodka w Moszczenicy ma dyrekcja Polskich Kolei Państwowych?

Dodam, że przed II wojną, zbudowane były tu przez łódzką parafię ewangelicko-augsburską, dwa, istniejące do dziś, budynki - domy diakonatu, służące dla chorych i pomocy biednym dzieciom. Czy jednak dziś ośrodek może zainteresować również władze i instytucje kościelne, jako ewentualnie przyszły dom pomocy społecznej, dla starszych i dzieci?

Tomasz Soldenhoff

Mikołajki w Łagiewnikach

W niedzielę, 5 grudnia 99 r., w nowej i bardzo ładnej świetlicy w Łagiewnikach Nowych, odbyły się Mikołajki, dla dzieci i młodzieży.

Ponad trzygodzinną, wspaniałą imprezę, zorganizowali: radna, Katarzyna Kłys, Rada Sołecka: przewodniczący - Zygmunt Leduchowski, Marian Dobrysiak - też przewodniczący Komitetu Budowy Świetlicy, Ryszard Gosa i Marek Piestrzeniewicz. Dużo bardzo smacznych ciast przygotowały panie z Łagiewnik; każda upiekła to, co potrafi najlepiej. Wcześniej już grupa prywatnych sponsorów, w tym firm, wyposażyła świetlicę i złożyła się na prezenty dla dzieci. Świątecznie nakryty, z wypiekami, słodyczami i napojami stół, liczył z 15 m, dzięki czemu zmieściły się przy nim wszystkie dzieci z rodzicami. W imprezie uczestniczyło aż 120 dzieci, w różnym wieku. Dzieciom towarzyszyło i przyglądało się ich tańcom i zabawom, grono rodziców, babć i dziadków, którzy miło się bawili. Nastrój był, dzięki ciepłu, serdeczności i gościnności organizatorów, bardzo domowy, rodzinny. Część rodziców nagrywała Mikołajki na video i filmy będącymi miłymi pamiątkami.

Łagiewnik to jakby jedna rodzina i pewno dlatego łatwiej jest zorganizować i razem przeżyć takie imprezy, jak ta, bo ludzie ze sobą znają się, chętnie, wspólnie działają i są ze

sobą zgrani i solidarni". Dzięki temu również, wspólne Mikołajki były bardzo miłe i udane. Gościnni gospodarze, z radną, Katarzyną Kłys na czele, zrobili wszystko, aby impreza się udała i rzeczywiście wszystko przebiegło zgodnie z planem. Tak dużej i licznej imprezy jeszcze w Łagiewnikach nie było! Udana i wesoła zabawa to też zasługa zespołu Urszuli Pakuły i dwóch kleryków z Seminarium Duchownego, przy klasztorze Ojców Franciszkanów w Łodzi - Łagiewnikach, w parafii, w której są też Łagiewniki Nowe. Brat Krzysztof, w pięknym stroju, był Św. Mikołajem, który rozmawiał z każdym z 120 dzieci i dał wszystkim po torbie prezentów, przygotowanych przez Radę Sołecką i sponsorów. Później, brat Grzegorz grał i śpiewał piosenki na gitarze, a dzieci śpiewały i tańczyły, razem z klerykami.

Radna, Katarzyna Kłys i Rada Sołecka Łagiewnik składają serdeczne podziękowania wszystkim współorganizatorom, sponsorom, wykonawcom programu Mikołajek i autorkom ciast.

Tomasz Soldenhoff

W atrakcyjnym, długim i wesołym programie, wykonanym przez Urszulę Pakułę i Lidię Starościak z Łodzi, było dużo, wspólnie z dziećmi wykonywanych i miłych piosenek, tańców, ciekawych konkursów oraz zagadek.

Radna, Katarzyna Kłys, powiedziała mi: - „Mieszkańcy

Andrzejki w Białej

30.11, w sali OSP w Białej, odbył się uroczysty Wieczór Andrzejkowy, zorganizowany przez Ośrodek Kultury Gminy Zgierz dla Kół Gospodyń Wiejskich. W czasie spotkania, wójt, Bronisław Matusz i jego zastępca, Zdzisław Rembisz, podziękowali paniom z KGW za trud i ofiarną pracę przy wieńcach dożynkowych, ich piękne i twórcze zaangażowanie, oraz dobrze zorganizowaną działalność Kół we wsiach. Przewodnicząca Gminnej Rady KGW, Teresa Kotlarska, podkreśliła, że w pracy społecznej panie z KGW są bardzo ofiarne i konsekwentne, czego dużym dowodem jest ich coroczny i liczny udział w wielu imprezach świątecznych, jak Gminne Dożynki i inne. Przez ponad trzy godziny uczestnicy Andrzejek bawili się, śpiewali i tańczyli z artystkami, Urszulą Pakułą i Magdaleną Kowalską z Łodzi, śpiewali z zespołem ludowym „Bracewio-

Andrzejkowe wrózenie z wosku.

ki" z Bratoszewic i, ciekawi przyszłości, wróżyli z wosku, słuchali wróżb „cyganki Estery" i częstowali się wieloma, smaczными potrawami, i napojami.

Tomasz Soldenhoff

Gabinety lekarza w Szczawinie i Dąbrowce

Od 1 listopada 99 r., w wydzierzawionym budynku w Szczawinie przez lek. med. Małgorzatę Kotkowską, istnieje gabinet usług medycznych. POZ, czynny we wtorek i czwartek w godz. 16 – 18.

Wszystkie świadczone w tym gabinecie usługi dla osób ubezpieczonych w Regionalnej Kasie Chorych są bezpłatne.

Gabinet lekarza rodzinnego lek. med. Małgorzaty Kotkowskiej w Dąbrowce, przy ul. Ogrodowej 5, tel. 717-80-72, oferuje bezpłatne usługi w zakresie podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej dla dorosłych i dla dzieci, od poniedziałku do piątku, w godzinach 8– 18, z tym, że lekarz w gabinecie przyjmuje pacjentów w godzinach 10 – 16.

W soboty i niedziele kontakt pacjentów z lekarzem jest telefoniczny. Wszelkie wizyty domowe u pacjenta, również, jak i w pozostałych ośrodkach, są bezpłatne.

W podobnej formie bezpłatnie świadczone są usługi pielęgniarstwa tak w gabinecie, jak i w domu obłożnie chorego pacjenta. Gabinet zapewnia także możliwości wykonania wszystkich zabiegów pielęgniarstwa, badań laboratoryjnych (na miejscu w poradni, w Miejskim Zespole Poradni Rejonowych lub szpitalu wojewódzkim w Zgierzu), zabiegów rehabilitacyjnych, oraz konsultacji specjalistycznych.

Bolesław Donder

Rozmowa z dyrektorem połączonych ośrodków zdrowia „Vigor“ w Smardzewie, Słowiku i Grotnikach - lek. med. Anetą Stankowską

Dyrektor połączonych ośrodków zdrowia w Smardzewie, Słowiku i Grotnikach, działających na zasadzie spółki „Vigor”, lek. med. Aneta Stankowska, którą odwiedziłem w Ośrodku w Smardzewie, odpowiedziała na kilka moich pytań.

- Czy dawne zarządzanie ośrodkami zdrowia w gminie nie było lepsze?

- Na pewno dawne centralne zarządzanie ośrodkami zdrowia w gminie Zgierz sprzyjało różnego rodzaju obciążeniom lekarza, ale i wyraźnie krępowało jego inicjatywę. Niestety, skutek różnego rodzaju przyczyn nie zdało egzaminu.

- A obecnie?

- O pełnym rozeznaniu będzie można mówić dopiero po roku, dopiero wykonanie pełnego bilansu za trzy miesiące działania w nowych warunkach wykaże w pełni realistyczny obraz. W tej chwili na pół roku jesteśmy zwolnieni ze

świadczeń na rzecz gminy.

W czasie rozmowy, dyrektor ośrodka, lek. med. Aneta Stankowska, oprowadziła mnie po budynku.

Tuż po przejęciu ośrodka, pani dyrektor własnym sumptem zmieniła prawie całe oświetlenie wewnątrz budynku i dokonała drobnych remontów (malowanie, zmiana wystroju itp.)

- **Lekarz - właściciel to zapewne co innego niż lekarz pracujący tylko na etacie?**

- Właściciel w ogólnym zagospodarowaniu posiadanych środków musi wziąć pod uwagę wszystko: koszty usług medycznych i czynszu, świadczeń, koszty zakupu pakietu reanimacji i koszty wywozu szamba, koszty zakupu podstawowych leków do gabinetu, oraz środków opatrunkowych; pensje i ich pochodne, i koszty specjalistyki.

W ramach ogólnych, liczy się także ścierka do podłogi wraz z proszkiem do prania i odświeżania powietrza do WC. A to wszystko nie może i nie ma prawa odbywać się kosztem pacjenta.

- **Czy ma pani pacjentów, którzy płacą za świadczone usługi?**

- W ośrodku nie było i dotąd nie ma takich pacjentów. Każdy pacjent ubezpieczony w kasie chorych i posiadający złożoną deklarację POZ jest leczony bezpłatnie.

- **Czy posiada pani cennik na usługi?**

- Skoro nie ma prywatnych pacjentów spoza POZ, to i niepotrzebny jest cennik.

- **W jakich godzinach działa Ośrodek?**

- Od poniedziałku do piątku, w gabinecie od 13 do 17 i wizyty domowe, w środy i czwartki od godz. 9 do 13, później wizyty domowe.

- **Czy jest odpłatność za wizyty domowe?**

- Nie ma żadnej odpłatności wizyt domowych. Wszystkie są bezpłatne. Choć czasem zdarza mi się mieć w poczekalni pacjenta z zapaleniem płuc, który czeka na mnie, a ja zostałam wezwana do wysypki z lekką gorączką.

- **A czy planuje pani zatrudnienie lekarza specjalisty?**

- Nie planuję, bo pacjent ma prawo wolnego wyboru specjalisty i posiadanie jakiegoś specjalisty by mu to prawo ograniczało.

Po drugie, zatrudnienie w małym ośrodku specjalisty na dwa dni w tygodniu jest nieopłacalne.

Po wyjściu od dyrektora ośrodka, spotkałem w poczekalni Antoniego Sielnickiego, mieszkańca Smardzewa i pacjenta obecnej dyrektor zespołu.

Jest on pełen uznania dla ofiarności i oddania lek. med. Anety Stankowskiej dla chorego, a leczy się u niej od 1974 r. Najwymowniejszym tego dowodem jest fakt, iż kiedyś, będąc w ciężkim stanie, wymagającym natychmiastowej hospitalizacji w szpitalu, został przewieziony do szpitala przez nią samą prywatnym jej samochodem, bez czekania na przyjazd karetki pogotowia.

Bolesław Donder

Apel do sumień o pomoc

Redakcję „Na Ziemi Zgierskiej” odwiedził ks. Jan Szkopiecki, ze Zgromadzenia Księży Salezjanów, misjonarz w Kongo.

Jego wizytę zainicjował i towarzyszył mu proboszcz parafii pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Szczawinie, ks. dr Andrzej Blewiński, który przyjaźni się z ks. Janem. Dlatego ks. Jan Szkopiecki latem 99 r. odwiedził parafię Szczawin, gdzie uczestniczył w uroczystej mszy św. z okazji odpustu św. Anny. Tu też otrzymał pomoc dla ubogich mieszkańców Kongo, pierwszą w gminie Zgierz.

Zgromadzenie Salezjanów od dawna prowadzi działalność w Kongo. Ks. Jan Szkopiecki jest tam 10 lat. Był nauczycielem w szkołach średnich, a obecnie działa w duszpasterstwie. Z placówki misji jeździ do wiosek w buszu. Misja do niedawna znajdowała się w Kasenga, w regionie Schaby. Kongo jest siedem razy większe od Polski, a rejon Schaby jest taki, jak Polska. Kongijczycy zajmują się głównie uprawą i łowiectwem. Są tu dwie pory roku: mokra i sucha, a klimat jest gorący, podrównikowy. Temperatura sprzyja chorobom, epidemiom, jak cholera i tyfus - powiedział mi ks. Jan Szkopiecki.

Misjonarz jest w Kongo w zasadzie wszystkim, jak trzeba, nauczycielem, lekarzem, mechanikiem, doradcą. Obok pracy duszpasterskiej, misja prowadzi działalność charytatywną. Założyła w regionie około 90 pomp wodnych w studniach, aby zmniejszyć ataki epidemii tyfusu.

Dla wielu, bardzo biednych mieszkańców Kongo, potrzebne są pomoc medyczna, leki, materiały i przybory szkolne (jak np. długopisy, zeszyty).

W Kasenga księża Salezjanie prowadzą szkoły dla dzieci z ulicy, do których mogą przyjść, zjeść, umyć się, pobyc z pół dnia i uczyć się.

W Kongo tylko połowa mieszkańców jest katolikami, a połowa animistami i innymi wierzącymi. Wielu Kongijczyków ma duże zaufanie do misjonarzy. Będąc na misji w Kasenga, ks. Jan Szkopiecki obsługiwał 34 wioski, leżące w buszu. Stan dróg jest tragiczny, stąd musiał dojeżdżać, niektóre tylko odcinki, 30 km samochodem, a 100 czy 200 km rowerem, pieszo, pirogą. We wspólnocie wioski ksiądz jest tylko 3 razy w roku. Odpowiedzialni więc za kościół we wsiach są świeccy. Mieszkańcy wiosek mają liderów do modlitwy, katechetę, osoby odpowiedzialne za parafię i wioskę, z którymi ksiądz ustala program, co mają zrobić przez kilka miesięcy. Misjonarzy cieszy to, że w ostatnich latach, mimo chaosu gospodarczego, politycznego i wojen, mieszkańcy zbudowali w wielu wioskach kaplice. Musieli sami wydobyć glinę, wypalić cegły i wybudować. Misja Salezjanów im pomagała. Cieszy to, że nowe kaplice są potrzebne ludziom.

Obecnie, Salezjanie nie muszą już tak zachęcać mieszkańców wsi do wiary i działania. Wybrani z nich przygotowują i prowadzą katechezę praktycznie wszystkich pod nieobecność misjonarzy. Organizuje się sesje, dokształcanie dla grup i ludzie świeccy co niedziela prowadzą nabożeństwa, z wyjątkiem konsekracji. W Kongo wzras-

Ks. Jan Szkopiecki, Salezjanin, misjonarz w Kongo.

tają ruchy: pobożnościowy, Maryjny, „Światło Młodych” i coraz więcej obserwuje się modlitwy różańcowej, nie tylko w kościele, ale i w domach, w rodzinach. W każdej wiosce czytane jest Pismo Święte. Ludzie próbują je zrozumieć, i ich transformacja duchowa dokonuje się na zasadzie Pisma Świętego, bo skoro w nim tak jest napisane, to oni tak robią - powiedział mi ks. Jan Szkopiecki.

Misjonarze spotykają się jeszcze z tradycją plemienną, afrykańską, z różnymi wierzeniami i czarownikami, którzy we wsiach są uzdrowicielami i sędziami w sporach.

Jednak Kościół katolicki w Kongo staje się coraz bardziej widoczny. Ludzie bardziej wierzący nieraz bronią wiary, tak, że czarownicy i ich tradycja nie mają już wydźwięku, jak kiedyś. Nieraz człowiek deklarujący się jako chrześcijanin działa z narażeniem życia i trzeba wiele odwagi.

- Dla mnie radosnym momentem było nawrócenie się czarownika - opowiada ks. Jan Szkopiecki. - Ja go ochrzciłem. Potem, na placu we wsi, rozpalono bardzo duży ogień. Gdy czarownik wyjął wszystkie czarodziejskie akcesoria, był problem, kto ma je wrzucić do ognia. Poproszono mnie. Mieszkańcy pilnowali, aby był ogień był duży, żeby wszystko się spaliło, a na końcu wszyscy i czarownik też, z westchnieniem, byli pełni radości i podziwu, że trzeba było tyle odwagi. Między mną a wsią i czarownikami nie ma relacji lęku. Mam więcej szacunku, na zasadzie zaufania. Ludzie nie boją się mnie, a czarownika się bali.

W Kasenga jest szkoła średnia prowadzona przez rząd na terenie Salezjańskim - liceum. Siostry Miłosierdzia prowadzą szkoły dla głuchoniemych i upośledzonych, a Siostry Salezjanki szkołę dla dziewcząt i cykl nauki dla analfabetów. W Lumumbasie są szkoły Salezjańskie: zawodowa, dla dzieci z ulicy, wyrzuconych z domu, młodzieży przestępczej, która opuściła więzienie, i placówki rehabilitacji socjalnej. W działalności w Kongo bardzo zasłużył się Polak, Klemens Hlond, Salezjanin. Był ze 40 lat na misjach. Wszelka pomoc dla biednych w Kongo od parafian z ziemi zgierskiej jest kroplą dobra, w jakim by nie była wymiarze, pomoc finansowa, medyczna, lekowa, szkolna i ubrania dla dzieci. **Dary prosimy składać u proboszcza Parafii w Szczawinie, ks. dr. Andrzeja Blewińskiego.**

Po wyjeździe do Kongo, ks. Jan Szkopiecki zmienił placówkę duszpasterską i udał się na znacznie trudniejszą misję. Jego praca kapłana to nadal ofiarna służba Bogu i ludziom.

Ks. Jan Szkopiecki i Tomasz Soldenhoff

Koncert w Białej

30.11.99 r., w szkole podstawowej w Białej, odbył się koncert z cyklu „Przeciw uzależnieniom” pt. „Bądź zdrow – na zdrowie”, w wykonaniu zespołu Urszuli Pakuły i Magdaleny Kowalskiej z Łodzi. Zorganizowały go sekretarz Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Bożena Frank i Barbara Polasińska z Ośrodka Kultury Gminy Zgierz. Na powitanie była nowa piosenka „Przyjedź do Zgierza!”. Celem koncertów, organizowanych kolejno we wszystkich szkołach w gminie, jest promowanie zdrowego stylu życia, pokazanie, jak można wychować się i żyć inaczej, lepiej i milej, bez nałogów i uzależnień od papierosów, alkoholu i narkotyków. Wnioski i rady mogą być wykorzystane przez młodzież i nauczycieli. Dzieci uczyły się piosenek, śpiewały i tańczyły z artystkami, oraz wysłuchały wielu praktycznych rad, które wzięły sobie do serca i wykorzystują dla dobra siebie i innych.

Tomasz Soldenhoff

O Panie, uczyni ze mnie narzędzie Twojego pokoju,
abym siał miłość tam, gdzie panuje nienawiść,
wybaczenie tam, gdzie panuje krzywda
jedność tam, gdzie panuje zwątpienie,
nadzieję tam, gdzie panuje rozpacz;
światło tam, gdzie panuje mrok,
radość tam, gdzie panuje smutek.
Spraw, abym mógł nie tyle
szukać pociechy, co pociechę dawać;
nie tyle szukać zrozumienia, co rozumieć,
nie tyle szukać miłości, co kochać.
Albowiem dając – otrzymujemy,
wybacząc – zyskujemy przebaczenie,
a umierając – rodzimy się do wiecznego życia

Prosto z mityngu

Autorka poniższego tekstu, z pisma „Arka”, była uczestniczką mityngów grup AA (Anonimowych Alkoholików), przy parafii. Jej świadectwo walki z nałogiem alkoholizmu może być ciekawe i pouczające dla osób uzależnionych, i pomóc im w odnalezieniu sposobów walki z nałogiem, razem z innymi ludźmi, np. w Klubie Abstynecyjnym „Stop” w Zgierzu, lub w grupach AA (Anonimowych Alkoholików).

Chcę się podzielić moimi przemyśleniami na temat: zdrowie czy szukać ulgi?

Pytanie niby proste, ale jak istotne, gdy dokonuję wyboru: nie pić czy trzeźwieć.

Spotykam ludzi uzależnionych, którzy wciąż boją się życia na trzeźwo, nowego życia, które wydaje się zbyt trudne: trudne dorastanie czy dojrzewanie emocjonalne, trudne branie odpowiedzialności za siebie i na siebie, i tak tkwiąc w psychicznych mechanizmach, oszukując się, że sobie radzą, lądują co jakiś czas na oddziale detoksykacyjnym.

Dwadzieścia miesięcy temu, zrozumiałam, że potrzebuję

pomocy. Bez alkoholu było źle, z alkoholem jeszcze gorzej. Zgłosiłam się na oddział odwykowy. Po zapoznaniu się z programem terapii, zadałam sobie pytanie, po co tu jestem? Czy chcę zdrowienia, czy szukam tylko ulgi?

Wiedziałam, że ulga będzie chwilowa, to jak z pigułką przeciwbólową, uśmierzy ból na chwilę, później ból powróci. Wybrałam zdrowie, chociaż wtedy jeszcze bardzo mgliście przeczuwałam, że zdrowie połączone będzie z cierpieniem. Jak w każdej chorobie, trzeba przejść wiele bolesnych zabiegów, aby odzyskać zdrowie. To podczas terapii zrozumiałam, jak różnica jest między „wiedzieć” a „zrozumieć”, bo niby wiedziałam, że krzywdziłam przez moje picie najbliższe mi osoby, ale zrozumiałam to dopiero wtedy, gdy przez pisanie szczerze o sobie poczułam ich ból. Poczułam ból porzucenia emocjonalnego moich córek, kiedy byłam w kilkudniowym „ciągu”; poczułam ich rozpacz, strach i wstyd za mnie i o mnie, dezorientację, samotność i bezradność. Nie wiedziały, jak żyć dalej i w kim znaleźć oparcie. Poczułam cierpienie mojej mamy, jej rozpacz, żal i lęk przed utratą córki, bezsilność, strach i wstyd za mnie i o mnie, poczucie winy za mnie i przez mnie. Zadany im ból wrócił do mnie, abym go mogła przeżyć, odczuć, zrozumieć. Bolało i to bardzo – runął mój obraz siebie, były lzy, nieprzespane noce, zapatrzenie w okno do świtu. Bolało, ale to miało być. Miało boleć. Dzięki temu inaczej spojrzałam na siebie i na moich najbliższych. Zrozumiałam wtedy, że nadszedł czas robienia porządków w sobie, zamiast na zewnątrz. Długo się zastanawiam, co wyrzucić, co zostawić, gdy nie mogę czegoś ruszyć, bo zbyt ciężkie, proszę innych o pomoc, pomagają.

Gdy dzisiaj ktoś zadaje mi pytanie, czy trzeźwienie jest trudne, mówię, że niepicie jest trudne i trzeźwienie chwilami też niełatwe, ale jakże satysfakcjonujące i ile daje radości, gdy wreszcie żyjesz tak, jak chcesz. Trzeba tylko sobie uświadomić, że tak naprawdę tylko od siebie to zależy, bez względu na to, w jakiej wychowałeś się rodzinie i w jakim żyjesz kraju.

Działania profilaktyczne dotyczące uzależnień

W 99 r., z inicjatywy Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, zorganizowano w gminie Zgierz działania profilaktyczne dotyczące uzależnień, adresowane do dzieci i młodzieży. Jedne miały charakter rozrywki, inne były prelekcjami ściśle związanymi z tematem uzależnień, przemocy, agresji, a wykonawcami byli psycholodzy i pedagodzy.

Zorganizowano dwa przedstawienia Teatru Zwierciadło z Łodzi, w kinie „Luna” w Zgierzu: „Przerwany Lot”, na temat nałogu i choroby alkoholowej młodego człowieka i „Drzazgi”, o uzależnieniach od narkotyków. Na przedstawienia przyjechali uczniowie kl. VI- VIII ze szkół w Białej, Grotnikach, Słowiku i Dąbrówce.

Szkoły w Grotnikach, Dąbrówce i Białej zorganizowały zielone szkoły, jako formę działania profilaktycznego i spędzania wolnego czasu. Organizowane były wycieczki terapeutyczne przez szkoły w Dąbrówce, Białej i Szczawinie. Do tej formy wycieczki Komisja organizowała terapeutę do prowadzenia zajęć terapeutycznych.

Przy współpracy z Fundacją Człowiek i Środowisko, oraz Regionalnym Centrum Polityki Społecznej, dofinansowaliśmy część kosztów obozu edukacyjnego z zakresu edukacji samorządowej, obywatelskiej i przeciwdziałania uzależnieniom dla 3 dzieci z gminy, udział 2 uczestniczek obozu sportowo – profilaktycznego z Uczniowskiego Ludowego Klubu Sportowego w Dąbrówce i obóz psychoprofilaktyki uzależnień dla wychowanków Domu Dziecka w Grotnikach. Przeznaczone zostały też środki finansowe dla Parafii w Szczawinie, na wypoczynek letni dla dzieci z rodzin z zagrożeniami patologicznymi.

Propagowaliśmy trzeźwość wśród dzieci i młodzieży, dla których, we współpracy z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną w Kuluszkach, rozpoczęliśmy blok programu „Noe”. Tematem jego są Prawda, Miłość, Wolność i, jako jedyny, oparty jest na autentycznych świadectwach osób, dotkniętych problemem alkoholowym: trzeźwego alkoholika, dziecka żyjącego w rodzinie z problemem alkoholowym i z abstynentem. Program ten liczył 4 godziny dydaktyczne i wzięli w nim udział uczniowie z klas VII – VIII, ze wszystkich szkół w gminie. Kontynuacją programu były spotkania, przy udziale pracowników Poradni, dla rodziców w szkołach w Białej, Szczawinie i Besiekierzu.

Ważnym programem profilaktycznym, realizowanym przez wspomnianą Poradnię z Kuluszek, jest program „Przemoc wobec dzieci”, dla kl. III i IV szkół podstawowych, opracowany przez Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, dotyczący przemocy. Zajęcia odbyły się w szkołach w Grotnikach, Białej i Dąbrówce. W przyszłym roku chcemy zrealizować go w pozostałych szkołach i także wprowadzić program o agresji.

Dla najmłodszych dzieci, z klas „0” I i II, zorganizowany był program „Jestem, Czuję, Myślę”. Celem jego jest budowanie pozytywnego obrazu siebie, kształtowanie

umiejętności współzycia z innymi, rozumienie i wyrażanie uczuć. Wykonawcą była Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna w Zgierzu. Program zrealizowany był w szkole podstawowej w Słowiku, a będzie w pozostałych szkołach.

Podczas wszystkich realizowanych programów, osoby prowadzące informują, gdzie młodzież i dzieci otrzymają pomoc w razie potrzeby, gdzie mogą się zgłosić i znaleźć ze specjalistami sposoby rozwiązania swych problemów.

W szkołach w Szczawinie, Białej i Słowiku, odbyły się koncerty, promujące zdrowy styl życia, w wykonaniu zespołu Urszuli Pakuły. O jednym z nich, w szkole w Białej piszemy na sąsiedniej str. 12.

14 grudnia, w sali OSP w Białej, przy współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury, zorganizowano spektakl „Żyj, Danielu”. Po nim, terapeutka dopełniła temat spektaklu w rozmowie z dziećmi. Nawiązując do przedstawienia, zachęciła młodzież do rozmowy i próbowała ją przekonać, żeby nie obwiniała się za to, że w ich rodzinach są takie problemy, jak przedstawione w spektaklu, i do tego między innymi zmierzał ten spektakl. Terapeutka też służyła poradą i odpowiadała na pytania dzieci ze szkół w Besiekierzu, Giecznie, Dąbrówce i Białej.

Dodam, że ponadto, w 99 r., Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych zakupiła materiały, pomoce naukowe i sprzęt pomocniczy, do realizowania programów i wolnego czasu uczniom.

Komisja współpracuje z innymi instytucjami i stowarzyszeniami, zajmującymi się rozwiązywaniem problemów alkoholowych: MONAREM w Kęblinach, gdzie za wspomnienie jego działalności przez dotację, w szkołach odbywają się prelekcje dla uczniów, dotyczące uzależnień, przygotowane przez osoby kończące terapię, oraz z Klubem Abstynenckim STOP w Zgierzu, do którego też kierowani są mieszkańcy gminy Zgierz, którzy są zagrożeni przez chorobę alkoholową. Przy współpracy z radną Rady Gminy Zgierz, Magdaleną Hauke, odbyły się spotkania z przedstawicielami Klubu STOP.

Pierwsze zainicjowano w sierpniu, po mszy św. w Białej, gdy przedstawiciel Klubu STOP opowiedział o swym życiu i nałogu, dał świadectwo zgromadzonym, że można zmienić swoje życie, zerwać z nałogiem. 11 grudnia, zorganizowano następne spotkanie. Zaproszeni do współpracy, pracownicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej poinformowali osoby, które powinny wziąć udział w spotkaniu. Przedstawiciele Klubu STOP dali osobiste świadectwa, jak można zmienić i założyć grupę w celu zwalczania nałogu alkoholowego.

Spotkanie z przedstawicielami Stowarzyszenia Absztyentów Klubu „STOP” pt. „Jeśli się bardzo chce, można wiele dobrego zrobić dla innych...”, odbędzie się 22 stycznia 2000 r., o godz. 17.00, w Szkole Podstawowej w Białej. Serdecznie zapraszamy!

*Sekretarz Gminnej Komisji
Rozwiązywania Problemów Alkoholowych*

Bożena Frank

W gminie Ždiar na Słowacji

29 sierpnia 99 r., na uroczystej części XIII sesji Rady Gminy Zgierz, w czasie Dożynek w Dzierżąnej, starosta gminy Ždiar na Słowacji, Ladislav Budzák i wójt gminy Zgierz, Bronisław Matusz, podpisali Porozumienie o współpracy i partnerstwie. Poniższy tekst przedstawia położenie, dzieje i budownictwo partnerskiej gminy Ždiar.

Redakcja

Rejon Ždiaru leży na północnej stronie Tatr Wschodnich. Od północy ogranicza go główny grzbiet Magury Spiskiej, od zachodu granica państwa z Polską, a od południa Tatr Wysokie i Tatr Bielskie.

Miejscowość Ždiar, położona na wysokości 896 m n.p.m., w odległości 13 km od Łysej Polany, jest oryginalną słowacką wsią góralską, zamieszkiwaną przez 1300 mieszkańców. Leży w kotlinie, między skalistymi Tatrami Bielskimi i lesistą Magurą Spiską.

W II połowie XVI w. teren w dolinie potoku Biała zasiedlali w sezonie letnim pasterze i węglarze z wiosek. Pastwiska powiększono przez wypalanie lasu - „wyrzazanie”. Dlatego, założoną na początku XVII w., wieś nazwano Ždiar. To „urzędowe” wyjaśnienie pochodzenia nazwy, a „starzy górale” podają inną wersję, bardziej romantyczną. W czasie, gdy w dolinie potoku wypalano węgiel drzewny, pewien węglarz postawił w środku lasu małą chatę, która miała trzy narożniki i jedno okno, zwrócone w stronę, z której mogło wpadać do chaty światło gwiazdy porannej. Od światła jutrzeńki, po góralsku żor, nazwano osadę. Zakładając wieś, Ždiar podzielono na pasy ciągnące się od jednego grzebienia górskiego przez dolinę do drugiego. Każdy osadnik postawił na swoim terenie w pobliżu potoku i biegnącej w dolinie drogi zabudowania. Ze wzrostem ilości mieszkańców, pasy ziemi dzielono na węższe i przekazywano dzieciom, które postępowały podobnie do czasu, gdy tak się dało. Obecnie, na jednym pasie, budowanych jest w ramach rodziny po kilka domów.

Mieszkańcy Ždiaru zajmowali się rolnictwem, pasterstwem, wyrębem lasów, a od końca XIX w. też turystyką. Budownictwo przechodziło ewolucję. Budynek najstarsze wykorzystywano tylko sezonowo. Były to zrębowe koleby

pasterzy, drwali i węglarzy, z ogniskiem w środku, bez powały i drzwi, z jednym wejściem. Przechowywano w nich też młode bydło i owce. Później, budowano całe obejścia.

Ponieważ Ždiar był najbardziej wystawiony na wiatry z północnego zachodu, zagrody budowano tak, że dom stawiano od południa, stodołę od północy, a boczne ściany obejścia stanowiły chlewy, owczarnie, obozy wozowe, drewnitnie i szopy. Do domu wchodziło się przez wąską sień, a z niej do izby i wąskiej komory. W latach 20-tych XX w. izby zaczęto podnajmować turystom, sienie zamieniono na kuchnię. Ale wspólne zamieszkiwanie gospodarzy i turystów nie było zbyt przyjemne. Postanowiono budować domy nowego typu, tzw. zakopiańskie na planie takim, jak ždiarskie, lecz bardziej rozbudowane. W środku domu biegła wąska sień, z której wchodziło się z jednej strony do izby, a z drugiej do komory, kuchni i ewentualnie drugiej izby. Sień jest przechodnia, można do niej wchodzić od frontu lub podwórka. Izba była największym pomieszczeniem, w którym odbywało się całe domowe życie rodzinne, i jedynym ogrzewanym. Piec murowano z kamienia, oblepiano gliną i małowano wapnem. Stawiano go w rogu, obok drzwi. Między piecem i ścianami suszono ubrania, buty, drewno. W rodzinach wielodzietnych za piecem spano. Domy stawiano techniką zrębową, szpary uszczelniano mchem, oblepiano gliną i zamalowywano na jasnoniebiesko. Nacieranie szpar gliną miało charakter ochronny, potem dekoracyjny. Również ramy okienne, malowane na czerwono, są zdobione haczykami i krzyżkami, podobnie belki u powały.

Andrzej Czapliński

Biuro Turystyczne

„Orbital – Galeon” s.c

Łódź, ul. Piotrkowska 7,

tel. 630-31-13, 630-57-02,

czynne: poniedziałek – piątek, godz. 10 - 17,

organizuje: niedrogie pobyty na kwaterach na Słowacji, w Ždiarze, Nowej Lesnej, Kežmarku, oraz wypoczynek zimowy dla dzieci w kraju i na Słowacji.

Pobyty w górach polecamy szczególnie uprawiającym narciarstwo.

Zapraszamy szczególnie mieszkańców ziemi zgierskiej.

Międzynarodowy sukces

Takiego sukcesu w historii tenisa stołowego w Dąbrówce jeszcze nie było! Reprezentantka Uczniowskiego Klubu Tenisa Stołowego, Magda Jaruszewska, zdobyła wicemistrzostwo Global Youth Table Tennis Festival, w Szwecji!

Kolorowa, pełna gwaru różnych języków, impreza na długo pozostanie w pamięci Magdy i jej koleżanek z drużyny: Anny Adamczewskiej oraz Agaty Kalisiak.

Panorama hali miejskiej Mollider w Karlsborgu, w której grano przy aż 12 stołach do tenisa. Foto - Magda Jaruszewska

Warto było podróżować 36 godzin, przejechać i przepłynąć wiele kilometrów, aby zmierzyć się z przeciwniczkami z innych krajów. Kiedy zmęczone reprezentantki gminy Zgierz dotarły do Karlsborga, obawiały się, jak wypadną. Rzeczywistość jednak okazała się dużo przyjemniejsza niż przypuszczenia. Pierwszy dzień turnieju pokazał, że nie będzie źle. Polki pokonały Szwedki, a następnego dnia, Holenderki, zaś zwycięstwo nad Luksemburkiem stawiała Magdę z drużyną w gronie faworytek.

Między innymi postawa Magdy zdecydowała o kolejnych zwycięstwach: pierwszym nad Łotwą i drugim nad

Litwą. Tydzień zmagania przyniósł w efekcie **drugie miejsce**. Tym bardziej cenne, że wywalczone w dużym, międzynarodowym towarzystwie.

Dekoracja zwycięzców medalami. Trzecia z lewej - Anna Adamczewska, czwarta - Agata Kalisiak, piąta - Magda Jaruszewska. Foto Piotr Zawada.

W zawodach startowało ponad 500 przedstawicieli 4 kontynentów (Europy, Azji, Ameryki Łacińskiej i Afryki), z 26 państw.

Imponująca była ceremonia otwarcia, podczas której uczestnicy z flagami narodowymi przemarszerowali przez całe miasteczko, pozdrawiani przez mieszkańców. Wszystko o czasie, wszystko na miejscu – tak można scharakteryzować organizację turnieju.

Ekipa z Mongolii jechała do Karlsborga 7 dni! Drużyna narodowa Puerto Rico, po zakończeniu gier, grała na kongach, śpiewała i tańczyła – w czym wspomagały ją Polki. Bardzo szybko został obalony mit o „chłodnych” Szwedach. Organizatorzy - mili, uśmiechnięci, otwarci, zostawili po sobie tylko dobre wspomnienia.

„Muszę koniecznie uczyć się angielskiego” – postanowiła Magda Jaruszewska. Pomysł szczególnie dobry, gdyż jednym z lepszych sposobów integracji, tak obecnie popularnym, jest sport.

Piotr Zawada

Brawo LZS Dąbrówka!

28 listopada 99 r., w Rzgowie, odbyły się Wojewódzkie Zimowe Igrzyska Ludowych Zespołów Sportowych i Mieszkańców Wsi.

Gminę Zgierz reprezentował Ludowy Zespół Sportowy z Dąbrówki, odnosząc duży sukces.

A oto wyniki uzyskane w Igrzyskach przez reprezentantów LZS Dąbrówka.

W **piłce nożnej** zespół LZS Dąbrówka zajął I miejsce, zdobywając puchar i złote medale.

Grał on w składzie: Zbigniew Kołat, Zbigniew Ruciński, Piotr Palmowski, Michał Palpuchowski i Tomasz Kasprzak.

W **biegu przelajowym dziewcząt do lat 15** I miejsce i złoty medal zdobyła Milena Dośpiał.

W **biegu przelajowym seniorek** I miejsce i złoty medal zdobyła Anna Schabowicz.

W **biegu przelajowym mężczyzn** II miejsce i srebrny medal zdobył Sławomir Dośpiał, III miejsce i brązowy medal - Marcin Pawłowski, a IV miejsce i dyplom - Jacek

Ruciński.

W **podnoszeniu ciężarów** II miejsce i srebrny medal zdobył Jacek Ruciński.

W **wieloboju** II miejsce i srebrny medal wywalczył Jan Ruciński.

W **pojedyнку strzeleckim** IV miejsce i dyplom zdobył Jacek Ruciński.

W **szachach** V miejsce i dyplom uzyskał Wiesław Romanowski.

W **piłce siatkowej** IV miejsce i dyplom uzyskała drużyna LZS Dąbrówka, grająca w składzie: Anna Schabowicz, Zbigniew Kołat, Piotr Palmowski, Zbigniew Ruciński, Marcin Pawłowski.

Na Igrzyskach nie prowadzono punktacji drużynowej.

Prezes LZS Dąbrówka
Jan Ruciński

„Choinka“ w Zgierzu dla dzieci

Na zdjęciu z dawnych lat, przechowanym w rodzinnych zbiorach Władysława Rajskiego, widać uczestników uroczystości choinkowych, w przededniu Świąt Bożego Narodzenia, z lat około 1950 – 1954, w przedszkolu „Caritas”, przy Parafii pw. św. Katarzyny w Zgierzu, do którego uczęszczały też dzieci Władysława Rajskiego.

Przedszkole prowadziły wtedy siostry zakonne: Krzysztofa (kierowniczką), Lucyna, Kamila, Dominika, ale po kilku latach władze PRL zabroniły im prowadzenia przedszkola.

Opiekę nad przedszkolem ze strony parafii sprawował, cieszący się autorytetem, ks. dziekan dr Jan Ostrowski.

Dodam, że do 1939 roku, przed wybudowaniem domu parafialnego, przedszkole, zwane wtedy „Ochronka”, mieściło się w drewnianym budynku, na rogu ulic Szerokiej i Gołębiej.

Zygmunt Cyrek

Zwyczaje

Od dawna, na terenie Polski, uroczyste obchody towarzyszyły dniom świąt Bożego Narodzenia - 25 i 26 grudnia. Dla ludzi pozbawionych w zasadzie rozrywek kulturalnych, barwne i bogate ceremonie kościelne stanowiły duże przeżycie, a lepsze i obfitsze od codziennego pożywienie, przyczyniało się do zapewnienia pogodnego nastroju świątecznego.

Szczególnie bardzo uroczyste obchodzono pierwszy dzień Bożego Narodzenia, traktując go przede wszystkim jako święto religijne, chrześcijańskie i rodzinne. Obowiązywał zakaz wszelkich prac domowych.

W dawnym środowisku robotniczym Zgierza, obowiązywał zakaz zamiatania, zmywania, a nawet zaścielania łóżek czy gotowania. 25 grudnia, nie przyjmowano w zasadzie żadnych wizyt, ani się ich nie składało. Pierwszy wieczór świąteczny najczęściej spędzono w gronie rodzinnym. Niemniej jednak sporo mieszkańców Zgierza bawiło część dnia poza domem. Spacerowano po terenach parkowych i leśnych, a gdy spadł śnieg i był mróz, niektórzy używali sanny i jazdy na łyżwach. Niekiedy urządzono specjalne ślizgawki, na których łyżwiarzom przygrywali muzykanci. Szczególnym powodzeniem wśród łyżwiarzy zgierskich cieszyło się centralnie położone lodowisko na stawie w Parku Miejskim.

Wieczorem udawano się do sal widowiskowych, miejscowych i łódzkich.

Tak więc na ogół pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia, podobnie jak i drugi, upływały w Zgierzu spokojnie i miło. Pożywienie świąteczne mieszkańców Zgierza przedstawiało się różnie, zależnie od stanu

posiadania i pozycji społecznej.

Skromne było u większości zgierzan, a obfite i urozmaicone u przemysłowców, finansistów i innych osób, zajmujących eksponowane sta-

nowiska w różnych zakładach i urzędach. Najbogatsi nie tylko wykupywali najlepsze produkty w miejscowych i łódzkich sklepach i cukierniach, ale zamawiali je też niekiedy za granicą, głównie w Niemczech.

W drugim dniu Bożego Narodzenia święcono w kościołach owies. Czasem obsypywano nim odprawiającego nabożeństwo księdza. Również i sobie nawzajem ludzie obsypywali tym święconym zbożem, a najczęściej dziewczęta. Była to pozostałość starej formy życzenia pomyślności, niekiedy zwalczana przez władze kościelne. Po skończonym nabożeństwie, kobiety zbierały z podłogi owies, który według ich przekonania posiadał magiczne właściwości przy chowie drobiu, powodując znaczną jego nośność. Część poświęconego zboża gospodarze zostawiali do wiosennych siewów. 26 grudnia, zamożni gospodarze godzili sobie parobków, a gospodynie dziewczki służebne.

Przez okres zimowy, od Wigilii Bożego Narodzenia do Popielca, po wielu naszych miejscowościach krążyły i krąży jeszcze gdzieś do dziś grupy przebranych osób z szopką i gwiazdą, śpiewając kolędy i recytując dialogi. Są to tzw. wiliorze, herody, dziady itp. Z nimi lub też oddzielnie chodzą chłopcy przebrani za zwierzęta, albo niosący zwierzęce kukły.

Henryk Szubert

Z życia religijnego - Nabożeństw Ekumenicznych w Zgierzu

Na drodze do większej jedności chrześcijan

28 listopada, w 1 niedzielę Adwentu, odbyło się nabożeństwo ekumeniczne w Kościele Ewangelicko - Augsburgskim pw. Opatrzności Bożej w Zgierzu, przy ul. Spacerowej 2.

Proboszcz tej Parafii, ks. Marcin Undas, przywitał licznie zgromadzonych. Nabożeństwo odbyło się z okazji rozpoczęcia nowego roku liturgicznego 1999/2000 oraz podpisania deklaracji o usprawiedliwieniu pomiędzy Kościołem Rzymskokatolickim, a Światową Federacją Luterancką, zrzeszającą Kościoły Ewangelicko - Augsburgskie.

Kazanie, nawiązujące do uroczystego jubileuszu przyjścia na świat Syna Bożego, Jezusa Chrystusa, i wynikających stąd zadań dla chrześcijan, wygłosił Proboszcz Parafii Rzymskokatolickiej pw. Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu, ks. Henryk Góra.

Proboszcz Parafii Ewangelickiej w Zgierzu, ks. Marcin Undas, w kazaniu, zwrócił uwagę na to, że dokument ekumeniczny z Augsburga dotyczy ewangelickich i katolickich chrześcijan także w Polsce, a w tym także w Zgierzu i gminie Zgierz. W ten sposób - jak powiedział ks. Marcin Undas - zakończono trwający niemal od 500 lat spór, który doprowadził w XVI wieku do podziału Kościoła.

W dniu 31 października 1999 r., w Augsburgu, została ostatecznie podpisana „Wspólna deklaracja w sprawie nauki o usprawiedliwieniu.”

Uroczystość ta rozpoczęła się w Rzymskokatolickiej Katedrze w Augsburgu. Przybyło na nią ponad 1200 osób. Następnie, zgromadzeni przeszli do Ewangelickiego Kościoła pw. Św. Anny. Prezydent Światowej Federacji Luteranckiej, ks. Bp. Chrystian Krauze, w kazaniu podkreślił, że pierwszy raz luteranie i katolicy podpisali taki dokument. Dali przez to świadectwo, iż to, co łączy, jest silniejsze od tego, co dzieli.

Prezydent SFL, ks. Bp Chrystian Krauze, w kazaniu poprosił także o Boże przebaczenie, gdyż z powodu

przeciwnych stanowisk obu stron konfliktu, ich wrogości, uczestnikami konfliktu stało się wielu ludzi, którzy cierpieli i zginęli, w różny sposób, w wielu krajach.

Osiągnięte obecnie porozumienie w słowach, musi się uwiarygodnić we wspólnych staraniach Kościołów.

Prezydent Papieskiej Rady ds. Porozumienia Jedności Chrześcijan, Kardynał ks. Edward Irdis Cassidy, w swoim kazaniu jasno wyraził, że dzisiaj chrześcijanie muszą nie tylko dalej budować Kościół, ale mają też obowiązek naprawienia szkód „powstałych w trakcie burz, starć i powodowanych niekiedy przez człowieka trzęsień Ziemi”.

Dla ks. Kardynała E. Cassidy'go „Wspólna deklaracja” wniosła nowe życie i nową nadzieję do ruchu ekumenicznego.

Podziały były wielką przeszkodą w głoszeniu Ewangelii, tym, którzy w Europie odeszli od tradycyjnej wiary.

Obydwaj wymienieni wyżej księża - ks. Bp. Chrystian Krauze i ks. Kardynał, Edward Irdis Cassidy, jako pierwsi złożyli podpisy pod Wspólną Deklaracją. Obydwaj partnerzy dialogu zobowiązali się kontynuować i pogłębiać studia na temat biblijnych podstaw nauki o usprawiedliwieniu.

Ponadto, strony, w trosce o dalsze wspólne rozumienie nauki o usprawiedliwieniu, będą wychodzić poza ramy wytyczone we Wspólnej Deklaracji. Na kanwie osiągniętego konsensusu, pożądanym jest zwłaszcza dalszy dialog na tematy wyszczególnione w punkcie 43 „Wspólnej Deklaracji”, a to w celu osiągnięcia pełnej wspólnoty kościelnej, w której istniejące jeszcze różnice zostaną „pojednane”, tak, aby miały dzielącej mocy sprawczej.

Luteranie i Katolicy będą kontynuować ekumeniczne starania, aby, we wspólnym świadectwie, tłumaczyć naukę o usprawiedliwieniu w języku zrozumiałym dla współczesnego człowieka i uwarunkowań naszych cza-

sów.

Prawie trzydzieści lat trwały rozmowy pomiędzy teologami, nim powstać mógł dokument, w którym stwierdzono, że, po przedstawieniu opinii w sprawie nauki o usprawiedliwieniu, strony zaangażowane w dialog stwierdzają, że między luteranami a katolikami istnieje godność w podstawowych prawdach, dotyczących nauki o usprawiedliwieniu.

Na podstawie tej zgody, Światowa Federacja Luterancka i Kościół Katolicki oświadczają, iż „potępienia Soboru Trydenckiego nie dotyczą nauki Kościołów Luteranckich, przedłożonej w tej Deklaracji. Potępienia luteranckich ksiąg wyznaniowych nie dotyczą nauki Kościoła Rzymskokatolickiego, przedłożonej w tej Deklaracji”.

Na nabożeństwie ekumenicznym w Kościele Ewangelicko-Augsburskim pw. Opatrzności Bożej w Zgierzu, wystąpił chór parafialny, pod kierownictwem pani mgr Janiny Marek - Undas, jak zawsze dla wielbicieli tego chóru i jego muzyki, z repertuarem o najwyższych walorach wykonawczych. Wypełniony Kościół pw. Opatrzności Bożej, świadczył o dużym zainteresowaniu wielu mieszkańców Zgierza i gminy Zgierz ekumeniczną współpracą. Po nabożeństwie, w sali parafialnej odbyła się agapa - wspólne spotkanie i posiłek, dla uczestników nabożeństwa ekumenicznego.

Nabożeństwa, wspólne dla zgierskich ewangelików i katolików, nastąpią w styczniu 2000 r. w dwóch kościołach i w następujących terminach: pierwsze, w Kościele Rzymskokatolickim pw. Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu, o godz. 18⁰⁰ w dniu 16.01.2000 r. ,

drugie - w Kościele Ewangelicko - Augsburgskim pw. Opatrzności Bożej, o godz. 9³⁰, w dn. 23.01. 2000 r.

Zapraszamy serdecznie!

Ks. Marcin Undas

Czesław Wasilewski

Sezon w LZS Rosanów

Jesienna runda piłkarskiej A-klasy, w której z gminy Zgierz gra LZS Rosanów, zakończyła się 14 listopada 99 r.

Ostatnie 6 spotkań ten LZS przegrał i w wyniku kontuzji stracił 7 graczy. Partnerem w sparringu byli juniorzy LZS Rosanów. Mecz wygrali seniorzy LZS Rosanów 3:0. Bramki strzelili: Paweł Golus - 2 i Piotr Smolarek - 1. Wszystkie zdobyli zawodnicy rezerwowi. Od 9 kolejki ligi drużyna zaczęła przegrywać mecz za meczem z powodu kontuzji. Przerwa w rozgrywkach pozwoli lepiej przygotować drużynę do walki wiosną. W drużynie są duże możliwości. W każdym meczu widać duże zaangażowanie i wolę walki. Życzymy LZS-owi i kibicom, aby drużyna grała lepiej, co zależy jednak od odpowiedniej pracy w okresie przygotowawczym.

Po rundzie jesiennej A-klasy, LZS Rosanów zajmuje 12 miejsce, mając 11 punktów, a bramkach 16 : 34.

Najlepsi strzelcy LZS Rosanów w A-klasie: po 4 bramki – Jacek Baszczyński i Adam Kusztelak Adam, po 2 – Tomasz Kubiak, Paweł Golus.

Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku, składamy wszystkim sportowcom, prezesom i działaczom klubowym najlepsze życzenia dużo zdrowia i radości, oraz spełnienia marzeń.

Piłkarze LZS Rosanów, z prezesem Klubu i kierownikiem drużyny, serdecznie dziękują panu Tadeuszowi Jóźwickiemu, za ufundowanie strojów piłkarskich w rundzie jesiennej i liczą na dalszą, owocną współpracę z nim.

Zapraszamy też inne firmy, chcące współpracować i promować sekcję piłki nożnej LZS Rosanów.

Piotr Smolarek
LZS Rosanów

Futbol w Dąbrówce

Po zakończonej rundzie jesiennej rozgrywek piłkarskich klasy „B”, wiele osób jest zaskoczonych pozycją LZS Dąbrówka w ogólnej klasyfikacji.

Drużyna ta zajmuje 4 miejsce ze stratą 3 pkt do lidera. Zdziwienie wywołuje fakt, że od wielu sezonów grała w klasie „C”, obecny sezon jest debiutem w „B” klasie, myślę, że debiutem udanym. Awans z pewnością nie jest dziełem przypadku. Niewątpliwie futbol w Dąbrówce przeżywa swoją drugą młodość.

Oblicze obecnej drużyny zaczęło się kształtować po zakończeniu rozgrywek Amatorskiej Ligi Piłkarskiej, której mecze były na boisku szkolnym w Dąbrówce. W rozgrywkach brało udział 150 graczy z różnych miejscowości naszej gminy oraz ze Zgierza. Gracze, którzy najbardziej się wyróżniali, otrzymali propozycję gry w LZS Dąbrówka. Z propozycji tej skorzystali tworząc silny filar drużyny.

Obecny skład zespołu stanowią:

Bramkarze: Zbigniew Ruciński, Wojtek Adamski

Obrońcy: Piotr Amsolik, Grzegorz Gesielski, Mariusz Kłosiński, Zbigniew Luźniakowski, Piotr Palmowski, Piotr Rajski, Marek Gortat, Remigiusz Kaczmarek

Pomocnicy: Mariusz Adamski, Jarosław Białkowski (kapitan), Tomasz Kasprzak, Sławomir Kujat, Andrzej Pietrasiak, Jacek Ruciński, Paweł Sęk, Paweł Sujecki, Krzysztof Wiśniewski, Piotr Wiśniewski, Piotr Wróbel, Tomasz Wróbel, Łukasz Świerczyński

Napastnicy: Sylwester Amsolik, Zbigniew Kołat, Sebastian Sęk, Paweł Stopczyk, Krystian Struszczyk, Łukasz Sujecki, Daniel Fortuna, Robert Kordak, Rafał Kaźmierczak.

Nie można zapomnieć o ogromnej roli nowego prezesa LZS Dąbrówka, p. Jana Rucińskiego, w kształtowaniu

nowego oblicza zespołu. Dzięki zaradności oraz osobistemu poświęceniu się p. Rucińskiego oraz członków zarządu w LZS Dąbrówka, zaszło wiele pozytywnych przemian.

Obecny sezon jest pierwszym sezonem gry na nowym boisku. Płyta boiska stanowi obiekt zazdrości wielu klubów. Podczas każdego meczu nad boiskiem powiewa flaga LZS. Dogodna lokalizacja (ok. 200 m od ul. Ogrodowej) oraz to, że LZS Dąbrówka jeszcze nie doznał goryczy porażki na własnym boisku, sprawiają, że mecze stają się imprezami, na które przychodzą całe rodziny. W tym momencie, pragnę podziękować wszystkim kibicom za sportową i kulturalną atmosferę, za doping, za tworzenie ducha walki, za to, że nie opuszczają swej drużyny również na wyjazdach.

Na nowym boisku drużyna gra również w nowych strojach (2 komplety), zespół otrzymał również nowe buty. Cały ten pozytywny klimat zbudowany wokół drużyny zapoczątkował wysoką pozycją w lidze.

Piłkarze LZS Dąbrówka byli jedynymi przedstawicielami tej dyscypliny z całej Gminy Zgierz na odbywających się w Rzgowie w dniu 28 II 1999 Zimowych Igrzyskach LZS. Zdobyli oni I miejsce w turnieju mini-piłki (4 + bramkarz). Zespół przeszedł również do III rundy Pucharu Polski, w której przyjdzie mu się zmierzyć z ŁKS II Ptak.

Trzymamy kciuki za piłkarzy LZS Dąbrówka w tej konfrontacji. Miejmy nadzieję, że nie przestraszą się rywala lecz sprawią miłą niespodziankę.

Pragnę w imieniu wszystkich miłośników piłki nożnej pogratulować zarządowi i piłkarzom LZS Dąbrówka osiągniętych wyników oraz życzyć dalszych sukcesów.

Sekretarz LZS Dąbrówka
Piotr Palmowski

W gminie Zgierz

Nieruchomości do komunalizacji

W związku z prowadzoną regulacją stanów prawnych nieruchomości Skarbu Państwa, położonych na terenie gminy Zgierz, Urząd Gminy Zgierz podaje do publicznej wiadomości wykaz nieruchomości, przeznaczonych do komunalizacji:

- **działka numer 133/4 o pow. 360 m²**, położona we wsi **Czaplinek**, stanowiąca drogę powszechnego korzystania, we władaniu Urzędu Gminy Zgierz.

Stan prawny działki uregulowany jest w księdze wieczystej numer kw **61885**, prowadzonej w Sądzie Rejonowym w Zgierzu, V Wydziale Ksiąg Wieczystych. Szacunkowa wartość działki wynosi 1.134 00 zł.

- **działki numer 30/17 i 30/18 o pow. łącznej 1261 m²**, położone we wsi **Jedlicze A**, stanowiące drogi powszechnego korzystania, we władaniu Urzędu Gminy Zgierz.

Stan prawny działek uregulowany jest w księdze wieczystej numer kw **23704**, prowadzonej w Sądzie Rejonowym w Zgierzu, V Wydziale Ksiąg Wieczystych.

Szacunkowa wartość działki wynosi 417 00 zł.

- **działka numer 293/22 o pow. 3263 m²**, położona we wsi **Kębliny**, stanowiąca drogę powszechnego korzystania, we władaniu Urzędu Gminy Zgierz – poszerzenie ul. Białe Sady i ul. Leśnej.

Stan prawny działki uregulowany jest w księdze wieczystej numer kw **61942**, prowadzonej w Sądzie Rejonowym w Zgierzu, V Wydziale Ksiąg Wieczystych.

Szacunkowa wartość działki wynosi 9 789 00 zł.

- **działka numer 132/35 o pow. 2889 m²**, położona we wsi **Kania Góra (ul. Irysowa)** i **działka numer 132/36 o pow. 299 m²**, położona we wsi **Kania Góra**, stanowiące

drogi powszechnego korzystania, we władaniu Urzędu Gminy Zgierz.

Stan prawny nieruchomości uregulowany jest w księdze wieczystej numer kw **27907**.

Szacunkowa wartość działek wynosi 9 564 00 zł.

- **działka numer 500/3 o pow. 4727 m²**, położona we wsi **Biała, ul. Kościelna 1**, dla której w Sądzie Rejonowym w Zgierzu, V Wydziale Ksiąg Wieczystych, prowadzona jest księga wieczysta numer kw **62167**.

Na działce znajdują się następujące naniesienia budowlane:

budynek murowany piętrowy w części parterowy
wiata na opał połączona z budynkiem kotłowni i garażem,

szambo,

studnia z ręczną pompą

plac manewrowy asfaltowy,

ogrodzenie.

Wartość księgową naniesień wynosi **87 668, 43 zł.**, szacunkowa wartość gruntu wynosi **14. 181,00 zł.**

Ktokolwiek rości sobie prawa lub zna przyczyny, dla których nie powinny być w/w nieruchomości skomunalizowane, może zgłosić zastrzeżenia do Komisji Inwentaryzacyjnej w terminie 30 dni od daty ukazania się ogłoszenia.

Zastrzeżenia należy składać w siedzibie Urzędu Gminy Zgierz, ul. Łęczycka 4, pok. 7. Zgłoszone zastrzeżenia zostaną rozpatrzone niezwłocznie przez Komisję Inwentaryzacyjną. Szczegółowy spis inwentaryzacyjny będzie wyłożony do wglądu przez okres 30 dni od dnia ogłoszenia.

Kierownik Referatu

Geodezji, Gospodarki Przestrzennej i Gruntami
mgr inż. Anna Łopalewska

Pomoc społeczna w gminie Zgierz

W gminie Zgierz żyją też ludzie potrzebujący pomocy, zwłaszcza zimą: samotni, chorzy, niepełnosprawni, w podeszłym wieku. Zimą najważniejszy jest dla nich opał.

Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zgierzu, **Małgorzata Bibel** powiedziała mi, że w gminie jest trzydzieści osób, którym koniecznie trzeba kupić i dostarczyć węgiel. W pierwszej kolejności, dokonano już zakupu węgla, po tonie, szesnastu szczególnie potrzebującym rodzinom. To jednak nie koniec.

Około 50 rodzin, oprócz tego, otrzymało już zasiłki celowe na zakup węgla. Na ten cel GOPS z funduszu, posiadanego z dotacji Gminy, wydał dotąd ok. 16.000 zł.

Chętni zgłaszają się w dalszym ciągu. Zrozumiałe więc, że wszelkiego innego rodzaju zasiłki celowe, nie przeznaczone na zakup węgla, są przyznawane w miarę posiadanych środków i naprawdę w koniecznych przypadkach. Na dzień 15 grudnia ogólna liczba wniosków o udzielenie pomocy zamykała się liczbą 600. Do końca 99 roku ilość ta jednak zwiększy się.

- Szczególnie bolesna jest tu sprawa pewnego rodzaju nieodpowiedniości przepisów do wymogów życia - powiedziała mi kierownik GOPS, **Małgorzata Bibel**. - Wi-

dzimy, niekiedy, tragiczne sytuacje, w których nie można pomóc, ze względu właśnie na ściśle rygorystyczne przepisy.

Wtedy jednak dużą pomoc niosą nam parafie w gminie Zgierz, głównie świadcząc różnego rodzaju pomoc potrzebującym jej dzieciom (jak opłacanie posiłków w szkołach, itp./). Serdecznie dziękuję za to parafiom z gminy.

Trzeba mocno podkreślić duże zaangażowanie punktu „Caritas”, przy parafii pw. Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu. Mimo, że nie jest ona parafią w gminie Zgierz, nigdy nie zdarzyło się, aby osoba, skierowana przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, nie otrzymała w nim dużej pomocy, za co też serdecznie dziękujemy.

Kierując się pełnym zrozumieniem, tak sytuacji GOPS, jak i sytuacji życiowej ludzi potrzebujących pomocy, Rada Gminy Zgierz, w projekcie budżetu gminy na rok 2000 postanowiła zwiększyć kwotę na opiekę społeczną o 19 % w stosunku do 99 r.

Pozwala to bardziej optymistycznie spojrzeć w 2000 r. na problemy GOPS i tych mieszkańców gminy Zgierz, którzy najbardziej będą potrzebować pomocy w nadchodzącym roku.

Bolesław Donder

PROJEKTY, NADZÓR BUDOWLANY

mgr inż. Włodzimierz Tomczak

Słowik, ul. Gdańska 14,

tel. 717-00-31 po 16-tej.

- katalogi projektów typowych – adaptacje
- plany zagospodarowania działki
- projekty budynków gospodarczych

*Naszym Klientom serdecznie życzymy
miłych Świąt i szczęśliwego Nowego Roku!*

Antonina Cudzych, ul. Piłsudskiego 3, 34-425 Biały Dunajec,
tel. (0-18) 20 – 733 – 50.

OFERTA WYPOCZYNKU LETNIEGO I ZIMOWEGO:

- Wycieczki szkolne
- Zielone szkoły
- Wczasy indywidualne i zbiorowe

Biały Dunajec jest miejscowością wypoczynkowo-turystyczną, leżącą na Podhalu, 8 km od Zakopanego.

Ośrodek zajmuje dwa budynki. Do dyspozycji gości są pokoje 3, 4 i 5-osobowe. Na miejscu jest świetlica i stolówka, która oferuje smaczną, domową kuchnię.

Serdecznie zapraszamy!

BIURO RACHUNKOWE

TE – ZET w Zgierzu

oferuje:

- prowadzenie ksiąg rachunkowych
- prowadzenie ksiąg i ewidencji podatkowych
- rozliczenia ZUS
- profesjonalne doradztwo podatkowe

Istniejemy od 7 lat,
spełniamy wymogi ustawy o doradztwie podatkowym,
zapraszamy do współpracy!

Zgierz, ul. Łódzka 4/6, tel. 716-05-04, tel. 719-02-37.

**ŻYCZYMY WSZYSTKIM NASZYM KLIENTOM WESOŁYCH,
SPOKOJNYCH ŚWIĄT I SZCZĘŚLIWEGO NOWEGO ROKU !**

BUDMAR s.c.

95-100 Zgierz,

ul. Piątkowska 81/83

Materiały budowlane

i opałowe:

- cegła
- cement
- węgiel, koks.

Niskie ceny!

Tel. 715-00-81.

wywoływanie filmów! Z kartą stałego klienta - 10% taniej

**Wszystkie zdjęcia
solidnie i tanio,
na najlepszych materiałach
Royal Gold Kodak zapewni Ci:**

FOTOLAND

ZGIERZ, ul. Stary Rynek 10

**KONFERENCJA
EPISKOPATU POLSKI**

AMVESCAP PLC.

ARKA – INVESCO

Otwarty Fundusz Emerytalny

BEZPIECZEŃSTWO

ARKA-INVESCO PTE S.A. zostało utworzone przez instytucje godne zaufania – Konferencję Episkopatu Polski i amerykańską firmę inwestycyjną AMVESCAP. Autorytet Kościoła dla członków naszego Funduszu Emerytalnego oznacza pewny, a jednocześnie bezpieczny i uczciwy zysk z zainwestowanych pieniędzy. Naszym członkom dajemy gwarancję stałych dochodów z zainwestowanych składek.

PROFESJONALIZM

Gwarantem sukcesu finansowego ARKA-INVESCO OFE jest AMVESCAP. Jest to amerykańska korporacja finansowa specjalizująca się w zarządzaniu i obsłudze funduszy inwestycyjnych. Jej aktywa to 281 miliardów dolarów, w tym około 100 miliardów to aktywa funduszy emerytalnych, a 5 miliardów dolarów to fundusze organizacji religijnych i charytatywnych. Trafność podejmowanych decyzji inwestycyjnych sprawiła, że AMVESCAP prowadzi ponad 400 funduszy emerytalnych na świecie. Dzięki temu posiada ogromny potencjał w postaci najwyższej klasy specjalistów, którzy zapewnią wysoki dochód i godziwą emeryturę członkom ARKA-INVESCO PTE S.A.

TRADYCJA

AMVESCAP funkcjonuje z powodzeniem od 100 lat. Długoletnie doświadczenie i specjalizacja w dziedzinie inwestycji kapitałowych zapewniają uczciwy, i wysoki zysk z powierzonych pieniędzy.

ETYCZNE INWESTOWANIE

Powierzone pieniądze będą inwestowane odpowiedzialnie i profesjonalnie w przedsięwzięcia zgodne z zasadami etyki chrześcijańskiej. Oznacza to, że nie będzie zarabiac na handlu i produkcji: broni, środków antykoncepcyjnych, pornografii, narkotyków oraz innych inwestycjach niszczących człowieka i jego środowisko.

GDZIE ARKA-INVESCO PTE S.A. LOKOWAĆ BĘDZIE SWOJE ZYSKI?

Jedną z głównych zasad ARKA-INVESCO PTE S.A. jest to, iż część zysku towarzystwa przypadająca akcjonariuszowi – Konferencji Episkopatu Polski (ale nie zyski członków funduszu, bo te są nienaruszalne), zostanie zainwestowana w przedsięwzięcia charytatywne związane z kościołem katolickim w Polsce. Zysk ten zostanie przeznaczony na domy starców, domy dziecka, szkoły, przytułki dla ubogich, pomoc dla emerytów, którzy nie posiadają środków do życia. Żaden inny fundusz emerytalny, o którym wiemy, nie zaciągnął takiego zobowiązania i istotne jest, aby pamiętać, że działalność charytatywna będzie finansowana tylko z zysków towarzystwa, a nie z dochodów ze składek członków ARKA-INVESCO PTE S.A.

Biuro regionalne

90-458 Łódź ul. Ks. I. Skorupki 13
tel. 637-78-30 ; 637-78-31

Informacje i umowy

Jolanta Wołowska

tel. 717-29-36

Notowania cen targowiskowych wybranej grupy towarów w okresie od 13 do 18 grudnia 1999r.

Targowisko	Jęczmień		Mieszanka		Owies		Pszemica		Pszemżyto		Żyto		Ziemniaki		Jaja Krowy		Prosięta		Marchew		Pietruszka		Por		Seler buraczki	
	dt	dt	dt	dt	dt	dt	dt	dt	dt	dt	dt	dt	dt	dt	15 szt.	szt.	para	kg	kg	kg	kg	1 szt.	kg	kg	kg	kg
Zgierz	52.00	44.00	-	56.00	-	40.00	-	56.00	-	40.00	40.00	60.00	60.00	6.00	-	-	0.80	2.00	0.80	2.00	1.00	2.00	1.00	2.00	1.00	1.00
Ozorków	52.00	42.00	40.00	50.00	46.00	40.00	46.00	50.00	46.00	40.00	40.00	52.00	52.00	7.00	1300	150.00	0.80	1.70	0.80	1.70	0.80	1.70	0.80	1.70	0.80	0.80
Głowno	60.00	48.00	40.00	56.00	-	40.00	-	56.00	-	40.00	40.00	50.00	50.00	6.00	-	-	1.00	2.50	1.00	2.50	1.00	2.50	1.00	2.50	1.00	1.00
Stryków	50.00	45.00	-	56.00	-	42.00	-	56.00	-	42.00	42.00	50.00	50.00	6.00	-	170.00	1.00	2.50	1.00	2.50	1.00	2.00	2.00	1.00	2.00	0.80
Aleksandrów	54.00	50.00	-	56.00	-	42.00	-	56.00	-	42.00	42.00	-	-	6.00	-	-	1.20	3.00	1.20	3.00	1.00	2.5	2.5	1.00	2.5	1.20
Jeżów	50.00	48.00	-	60.00	-	-	-	60.00	-	-	-	45.00	45.00	7.00	1100	180.00	1.00	-	1.00	-	0.80	-	-	0.80	-	1.00
Tuszyn	52.00	48.00	42.00	55.00	44.00	42.00	44.00	55.00	44.00	42.00	42.00	65.00	65.00	6.00	1000	170.00	1.00	2.50	1.00	2.50	1.00	2.5	2.50	1.00	2.5	1.00

Minimum	50.00	42.00	40.00	50.00	44.00	40.00	44.00	50.00	44.00	40.00	40.00	45.00	45.00	6.00	1000	150.00	0.80	1.70	0.80	1.70	0.80	1.70	0.80	1.70	0.80	0.80
Maximum	54.00	50.00	42.00	60.00	46.00	42.00	46.00	60.00	46.00	42.00	42.00	65.00	65.00	7.00	1300	180.00	1.20	3.0	1.20	3.0	1.00	2,5	3.0	1.00	2,5	1.20
Średnio	52.85	46.42	40.66	55.57	45.00	41.00	45.00	53.66	45.00	41.00	41.00	53.66	53.66	6.28	1133.3	167.5	0.97	2.36	0.97	2.36	0.94	2.20	2.36	0.94	2.20	0.97

Notowania cen skupu żywca wieprzowego i wołowego od 13 - 18 grudnia 1999r.

Kontrahent	maciory		żywiec wieprzowy kl.I		żywiec wieprzowy kl.II		krowy kl.I		krowy kl.II		buhaje kl.I		jałówki	
	1/kg	2.00	1/kg	1/kg	1/kg	1/kg	1/kg	1/kg	1/kg	1/kg	1/kg	1/kg	1/kg	1/kg
Ubojnia w Ozorkowie	-	2.90	-	1.50	-	3.0	2.50	-	-	-	3.0	2.50	-	-
Ubojnia w Adolfowie	1.60-1.80	3.0	2.90	1.70	1.70	3.0-3.1	2.30-2.50	1.70	1.70	3.0-3.1	3.10	2.70	2.30-2.50	2.70
Punkt skupu w Szczawinie	-	3.0	2.80	-	-	3.10	2.70	-	-	3.10	2.70	2.70	2.70	2.70

Opracowano przy współpracy z ODR-em w Bratoszewicach

M.Kupis-Knyszka

*Serdeczne życzenia
pełnych radości i ciepła
Świąt Bożego Narodzenia
oraz samych sukcesów w poczynaniach
osobistych i zawodowych
w Nowym - 2000 Roku,
składają*

*Zarząd i Pracownicy
Banku Spółdzielczego w Zgierzu*

**Informujemy Państwa, że w dniu 31.12.1999 r.
placówki naszego Banku
nie będą czynne dla Klientów.**

Przepisy Wigilijne

W Boże Narodzenie spotykamy się przy wspólnym, rodzinnym stole, pamiętamy o samotnych, krewnych czy sąsiadach i na stole i zostawiamy jedno wolne nakrycie. Wigilia to odświętny nastrój, modlitwy, kolędy, choinka, światła, prezenty, życzenia, łamanie się opłatkiem i postne potrawy, tradycyjnie 12, symbolizujące liczbę Apostołów. Dominują dania rybne (karp, śledź, ryby szlachetne), zupy grzybowa, czerwony barszcz z uszkami, staropolska kapusta z grochem lub fasolą, potrawy z grzybów, suszonych owoców, maku i bakalii. Na stole mogą być np.: **makielki**: 25 dag maku, 3 czerstwe bułeczki, 1,5 szkl. mleka, cukier, olejek migdałowy, wypłukany i sparzony wrzątkiem mak przekręcić przez maszynkę, zalać gotującym mlekiem, dodać pokrojone w kostkę bułki, olejek migdałowy i doprawić do smaku cukrem, **karp wigilijny**: 1 kg karpia, 2 łyżki mąki, 4 łyżki drobno utartej bułki, 2 jaja, 1/2 kostki margaryny, cytryna, sól rybę oczyścić, podzielić na dzwonki, posolić, lekko skropić sokiem z cytryny, odstawić na 30 minut, panierować w mące, w roztrzepanym jajku i w tartej bułce grzać margarynę i smażyć rybę na średnim ogniu, aż się zrumieni, ułożyć kawałki ryby w rondlu, położyć na wierzch odrobinę masła, **karp pieczony z czosnkiem i ziołami**: 1,5 kg karpia, 5 ząbków czosnku, szczypta kolendry i tymianku, 5 łyżek octu winnego lub z cytryny, 1 kg ziemniaków, olej masło do posmarowania formy, sól, pieprz **sos**: 2 ząbki czosnku, 3/4 szklanki majonezu, 2 łyżki drobno pokro-

jonych ogórków kwaszonych, 4 łyżki posiekanych orzechów włoskich, łyżka posiekanej natki, sok z cytryny, sól, pieprz, czosnek posiekać, dodać ocet lub sok z cytryny, tymianek, kolendrę, trochę soli i pieprzu, wymieszać i natrzeć rybę z zewnątrz i w środku, odstawić na godzinę w chłodne miejsce, ziemniaki obrać i pokroić w dość grube plastry, ułożyć na posmarowanej masłem blasze i wstawić do nagrzanego piekarnika. Po około 10 minutach wstawić do piekarnika (w oddzielnym naczyniu) lekko skropionego olejem, zamarynowanego karpia, piec go i ziemniak jeszcze przez 35 minut w temp. 200°C, **sos**: do majonezu dodać zmiądzony czosnek, ogórki, orzech, natkę pietruszki, sok z cytryny, sól i pieprz upieczoną rybę ułożyć na ziemniakach, sos podać osobno w sosjerce, **makowiec w cieście cytrynowym**: ciasto - 30 dag mąki, 30 dag cukru, 18 dag masła lub margaryny, 6 jaj, skórka i sok z jednej cytryny, 2 łyżeczki proszku do pieczenia **masa**: 30 dag maku, 3 jaja, szklanka cukru pudru, cukier waniliowy, olejek migdałowy, mak oplukać, sparzyć i 2-3 razy przepuścić przez maszynkę do mięsa, utrzeć żółtka z cukrem, złączyć z makiem, dodać aromaty, pianę ubitą z białek i lekko wymieszać, masło z cukrem i żółtkami utrzeć na puch, dodać skórkę i sok z cytryny, mąkę wymieszaną z proszkiem do pieczenia i na końcu sztywno ubitą pianę połowę ciasta wylać do tortownicy wysmarowanej tłuszczem i wysypanej bułką tartą, ułożyć warstwę maku, a na nią drugą część ciasta piec około 40 minut w średnio nagrzanym piekarniku.

Podziękowania za życzenia, teksty i dary

Serdecznie dziękuję tym, którzy przekazali i przysłali redakcji świąteczne i noworoczne życzenia, dary i teksty: Urszuli Pakule z Łodzi, znanej już w gminie Zgierz i Zgierzu autorce i wykonawczyni piosenek i programów muzyczno-edukacyjnych, za piękne, nowe kasety z nagraniami: „Choińkowe Święta, Ala i Ula - Świąteczne piosenki i akompaniamenty do samodzielnego śpiewania dla dzieci, i „Śmiech to zdrowie”, z tekstami piosenek, Ladisławowi Budzákowi, staroście gminy Ždiar na Słowacji, za życzenia i wywiad, który ukaże się już w następnym numerze, Andrzejowi Czaplińskiemu, za, napisane w podróży, w Ždiarze i Kežmarku, życzenia i artykuły o Wigilii, świętach i dniu św. Mikołaja na

Słowacji, i przywiezione upominki do druku w następnych numerach, Krzysztofowi Zdrojewskiemu i jego synowi Danielowi Norrby, fotografowi, za zdjęcia z przedświątecznego Sztokholmu, życzenia i ciekawy opis świąt w Szwecji, Henrykowi Szubertowi z Łodzi, za artykuły o tradycjach i zwyczajach świątecznych i noworocznych, Dariuszowi Graczykowi ze Zgierza, za jego nowe pismo „Świt”, Marii Pietrzak z Kiełminy Gliny, w gminie Stryków, za wiersze o Nowym Roku i Bożym Narodzeniu, Henrykowi Gałązce z Grotnik, za wiersz i żarty o Mikołajach, Agnieszce i Edwardowi Wawrzyniakom z Łodzi, za życzenia i porady pszczelarskie, i Bolesławowi Donderowi, ze Zgierza, za świąteczny wiersz „Narodzenie“.

Serdecznie Was pozdrawiamy! **Tomasz Soldenhoff**

Wigilia u naszych przyjaciół w Ždiarze

W Ždiarze, na Słowacji, w gminie od 99 r. partnerskiej z gminą Zgierz, w dniu wigilijnym, domy odwiedzają kolednicy, niosąc szopkę betlejemską (jak na zdjęciu obok), składając życzenia w formie mówionej i śpiewanej, a w podziękowanie otrzymują datki pieniężne i słodycze. Wieczera wigilijna odbywa się w gronie rodzinnym. Wraz z ukazaniem się pierwszej gwiazdy na niebie, zapalana jest świeca na stole. Rodzina się modli i składa wzajemnie życzenia, dzieląc się opłatkiem i siada do wieczerzy. Na stole są zupa grzybowa lub kapuśniak, ryba (pstrąg, karp lub filety rybne) i sałatka ziemniaczana. Po wieczerzy, pije się wermut lub wino deserowe albo wódkę, ze słodkimi zakąskami. Pod choinką oczekują prezenty, które wręczane są nie od św. Mikołaja, jak w Polsce, lecz od Jezuska - Dzieciątka Jezus. O północy, wielu mieszkańców wsi, całymi rodzinami, uczestniczy w mszy św., nazywanej mszą północną. Po niej, gospodarze odwiedzają swoje zwierzęta, częstując je smakołykami.

Ze Ždiaru - **Andrzej Czapliński**

